

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 77 - červen 2014

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

RAFTÁCI
ZA ODMĚNU
STR. 25

PÁR SLOV ÚVODEM

Tak je to tady! Školní rok je za námi, prázdniny před námi, to je asi ta nejideálnější kombinace, jakou si můžeme představit. Než ale dostanete do rukou vysvědčení, tak vám do nich lehce podsouváme posledního letošního Puclíka, abyste v něm mohli zalistovat a podívat se, co se u nás ve škole odehrálo v posledních týdnech. A bylo toho opravdu hodně...

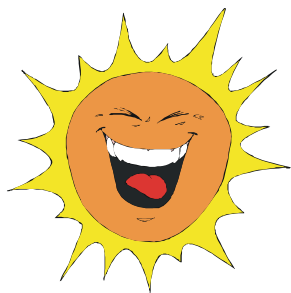
Je jasné, že největší prostor v tomto čísle dostaly vaše výlety, protože poslední Puclík je už tradičně výletový. Jsme moc rádi, že tentokrát nechybí ani jediná reportáž a že všechny třídy letos svůj výlet uskutečnily.

A teď to míň veselé... Tenhle Puclík byl poslední, na kterém se podíleli naši redakční deváťáci – **Karolína Švárová, Maruška Novotná, Radka Křížová, Anička Truksová, Iva Mrkvičková, Pavlína Tománková a Pepa Novotný**. Takové hejno redaktorů nám naráz ještě nikdy neodešlo! Ještě štěstí, že máme tak šikovné šestáky a sedmáky, protože jinak by byl Puclík vážně ohrožen.

Statistiku jsme si sice nedělali, ale je jasné, že Radka a Maruška jsou stoprocentně redaktorky s největším počtem napsaných článků za celou dobu existence Puclíka. Karolína si zase připsuje suverénní prvenství v kategorii redakční bavič a obveselovatel. Všem odcházejícím členům redakce moc a moc děkujeme, že to s námi táhli, že to s námi vydrželi a že svojí milou přítomností Puclíka obohacovali. Díky vám všem za krásné redakční roky, budete nám strašně moc chybět...

Ale dost truchlení! Je tady Puclík číslo 77, tak vám přejeme příjemné předprázdninové počteníčko...

Redakce

**Krásné a slunečné prázdniny
přeje všem čtenářům**

redakce

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Čím víc se blíží prázdniny, tím lepší náladu mají nejen žáci, ale i učitelé. Nemyslete si, oni se na prázdniny těší možná víc než vy ☺. Zrovna minulý týden, když se při výuce výpočtů v obou učebnách větralo dveřmi, donesl se k žákům u počítačů hlasitý zpěv paní zástupkyně Librové, která zjevně v dobrém rozmaru stoupala po zadním schodišti a zpívala si z plna hrdla jako pravá arizonská pěnice. Za svůj pěvecký výkon sklídila zasloužený obdiv svých posluchačů. Inu, nálada se zlepšuje přímo úměrně s tím, jak se zvyšuje datum v červnovém kalendáři. Jen máme trochu obavu, aby nám paní zástupkyně 27. června nezačala v ředitelně zpívat operní árie. I když – v ten den už bychom to určitě vydrželi, protože to datum je naprosto úžasné ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Puclíkovy narozeniny	3
▪ Trosečník	4
▪ Den dětí plný zábavy	6
▪ Stavební veletrh	8
▪ Diskotéka k patnáctinám	9
▪ Košer exkurze 9.C... ..	10
▪ Anketa	12
▪ Sloupečky	14
▪ Dyslektická olympiáda	15
▪ Ekofanda	16
▪ Devět let	18
▪ Tajemná prehistorie	20
▪ Za letošní sběr dvakrát na bedně	22
▪ Školní liga	24
▪ Tvarůžkoví raft'áci	25
▪ Krásné tři dny v Jeseníkách	26
▪ Školní toulavka na cestách	28
▪ Vládce nebes 2014 je ze Sobotky	29
▪ Mladý zdravotník	30
▪ Zemětřesení na vlastní kůži	30
▪ Na Žákovu horu s jazykem na vestě ..	32
▪ Z pivovaru do jeskyně	33
▪ Výlety 2014	34
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	49

PUCLÍKOVY NAROZENINY

Je neuvěřitelné, jak ten čas rychle letí! Náš Puclík se před pár týdny dožil patnácti let. Za tu dobu nám hezky vyrostl, zmohutněl, stihl porazit všechny ostatní školní časopisy v republice a stát se časopisem roku 2010, ale hlavně se stal naprosto samozřejmou součástí našeho školního života. Také převzal jednu důležitou funkci – z jeho čísel se stala jakási školní kronika, která mapuje posledních patnáct let existence naší školy, a když dneska zalistujete třeba deset let starým výtiskem, bude to pořád zajímavé čtení, i když tak vzdálené současnosti...

Puclík, to ale není jen papírový časopis. Všichni jsme si za ta léta zvykli, že je původcem i mnoha akcí, které se na naší škole staly tradicí. Kdo by si dnes uměl představit třeba Vánoce bez diskotéky, bez stromečku v přízemí a bez rozdávání dárků? Nikdo. Bereme to jako naprostou samozřejmost.

Tohle všechno by nebylo možné bez stovek a stovek hodin práce redakčního týmu, který se o Puclíka stará. To, co se na Puclíku mění nejčastěji, jsou právě jeho redaktori. Nikdo z nich nepracuje v redakci déle než čtyři roky, protože v deváté třídě nás zkrátka vždycky opustí, a jejich místa převzímou mladší. To je ale pro náš časopis i jeho výhoda – je tím zaručeno, že se nestane stereotypním, protože stále přicházejí nové a čerstvé síly, mají nové nápady, nový způsob psaní a vždycky tak do redakce přinesou nějakou změnu. A to je dobře. Moc dobře...

A co bude dál? Dožije se Puclík dvaceti, pětadvaceti, nebo dokonce třiceti let? To v této chvíli nikdo neví. Jsou k tomu ale potřeba jen dvě věci – hrstka nadšenců, kteří chtějí Puclíka dělat, a pak čtenáři, kteří chtějí náš časopis číst. V současné době obojí máme a moc bychom si přáli, aby nám to vydrželo co nejdéle, aby tu pomyslnou redaktorskou štafetu bylo vždycky komu předat...

Děkujeme všem čtenářům a ostatním našim příznivcům za podporu a pomoc, protože bez nich by to zkrátka nešlo. Můžeme vám slíbit, že uděláme všechno, aby Puclík rostl do krásy...

Za redakční kolektiv Zdeněk Havlík

TROSEČNÍK

ANEB JAK NAJÍT SPRÁVNOU CESTU ŽIVOTEM

I v letošním roce se žáci 7. ročníku vydali na pobyt, který měl název Trosečník aneb jak najít správnou cestu životem, do tábora v Zubří. Tento pobyt nám měl ukázat, že člověk se může v životě bavit, aniž by k tomu potřeboval drogy.

Do Zubří jsme se vydali ve dnech 26. a 27. května 2014 a všichni jsme se moc těšili. Když jsme dorazili na místo, rozdělili jsme si chatky, převlíkli postele a představili si naše týmy.

Ještě ten den jsme začali plnit různé úkoly a zkoušky, kdy jsme si museli navzájem pomáhat, abychom vše zvládli jako tým. Taky jsme si užili spoustu zábavy na šlapadlech.

Na večer si každý tým připravil pro ostatní program a po-

tom jsme hráli noční hru, která otestovala, jak bychom přežili na Měsíci.

Museli jsme si neustále dávat pozor - byly tu totiž černé a oranžové knoflíky. Černé jsme dostávali za každé sprosté slovo či nehezké chování a oranžové za spolupráci a aktivitu.

Další den jsme opět plnili úkoly. Mně se nejvíce líbil úkol, kdy tým musel vytvořit něco v přírodě z přírodních materiálů. Každý tým si dal opravdu zá-

ležet... Protože dva týmy měly stejný počet bodů, musely se udělat dva rozstřely, aby se někdo stal vítězem.

Po úklidu chatek nastalo vyhlášení výsledků s rozdáváním dřevěných medailí, sladkých odměn a pak už nás čekala cesta do Nového Města.

Já jsem si tento pobyt velice užila a doufám, že i ostatní...

Beata Dudová, 7.B

DEN DĚTÍ

PLNÝ ZÁBAVY

BOWLING SE 7.B

Všichni víme, že Mezinárodní den dětí připadá na 1. června, ale u nás ve škole se letos tento den slavil už 30. května, což byl pátek. Každá třída si vymyslela svůj program a strávila ho, jak chtěla...

Už v dubnu nám paní učitelka navrhla, že bychom mohli na Den dětí zajít na bowling do Penzionu Vrchovina. Samozřejmě všichni nadšeně souhlasili a moc jsme se těšili. A konečně jsme se dočkali! 30 května jsme se všichni sešli v průjezdu a po půl osmé jsme vyrazili. Na místě jsme se roz-

dělili do skupinek a mohlo se začít hrát. Paní učitelka se na nás chvíli jenom dívala, ale potom to nevydržela a také si šla zahrát ☺.

Bowling někomu šel a někomu nešel, ale musím říct, že jsme si všichni pořádně užili a hodně jsme se nasmáli. A ještě k tomu jsme dostali od paní

učitelky sladkou dobrotu. V herně jsme strávili dvě hodiny, které utekly strašně rychle, a potom jsme se odebrali zpátky do školy, kde jsme se prohlíželi fotky a dívali se na různá videa. Byl to velice příjemně strávený den.

Tereza Šebková, 7.B

DĚTSKÝ DEN PLNÝ POHYBU

V pátek 29. května si naši mladší spolužáci z 1. stupně užili sportovní Den dětí za pomoci 9.A. Ráno jsme se sešli a každý si nachystal své stanoviště, kam se během dne hrnuly děti z prvního stupně a plnily nejrůznější disciplíny.

V tělocvičně byly úkoly, při kterých si děti mohly zaběhat v gumákách, vyzkoušet si, jak dobrou mají trefu při střílení na plechovky, nebo se třefovaly do brány jako správní florbalisti. V šatně byla - možná nejoblíbenější - jízda na koloběž-

kách, kde se z našich malých spolužáků stali nebezpeční závodníci ☺. V přespolní třídě museli zdolat překážkovou dráhu a v dalších dvou třídách pak trénovali svoji paměť a luštili křížovky.

Celé dopoledne se všem líbilo a i přes počáteční nedostatek bonbónů jsme si ho užili. Každý z nás si odnesl pěkné zážitky, které si budeme jistě dlouho pamatovat.

Iva Mrkvičková, 9.A

DEN DĚTÍ 8.C V LANOVÉM PARKU SIESTA

V 8.C jsme se s naší paní učitelkou Marcelou Slámovou rozhodli, že letos na Den dětí podnikneme nějaký menší výlet. Říkali jsme si, že nebudeme přece sedět ve škole, když v ní sedíme po zbytek celého školního roku, a tak jsme se domluvili, že pojedeme do Lanového parku Siesta v Bystřici nad Pernštejnem.

Po cestě do Bystřice jsme byli všichni veselí a přesvědčení, jaká to bude pohodička. Když jsme však dorazili na místo a uviděli jsme, jak jsou všechny překážky vysoko a jak to všechno vypadá složitě, mnohým z nás úsměv opadl ☺.

Čekal nás tříhodinový program s názvem Výzva. Ve chvíli jsme byli všichni navlečení ve speciálních popruzích a měli jsme za sebou i instrukci

o jištění. Poté už nastala ta osudová chvíle, kdy jsme vážně museli vystoupat do dva-

náctimetrové výšky, lézt tam po lanech a ještě myslet na to, abychom se správně jistili.

Myslím, že jediný, kdo se v tu chvíli usmíval, byly paní učitelky, které to vše sledovaly ze země. Při lezení některé z nás potkalo mnoho krizí, když jsme se například zasekli na plošince mezi různými překážkami a nebyli jsme schopni ani ochotni pokračovat dál v cestě.

Vše ale dobře dopadlo a až na některé kluky jsme to všichni zvládli. Absolvovali jsme závěrečný seskok bungee jumping, který spíše vypadal jako nějaký „tarzaní skok“ ☺.

Všichni jsme si to nakonec užili a všem bych návštěvu lanového parku osobně doporučila. Překonat svůj vlastní strach je ten nejlepší pocit. Je to zároveň důvod být na sebe hrdý. A že to byla výzva...

Vendula Nečasová, 8.C

STAVEBNÍ VELETRH

Michalela Heralová, 7.B

S naším kroužkem, který navštěvujeme na učilišti na Bělisku, jsme se vydali do Brna na stavební veletrh. Cesta ubíhala rychle, a tak jsme do Brna dorazili dříve a mohli jsme před veletrhem ještě navštívit ukázkou domů na objednávku. Pan učitel Marek, jenž nám dělal dozor, si dokonce jeden na oko koupil.

Když jsme prošmejdili domky, vydali jsme se na veletrh, kvůli kterému jsme vlastně do Brna přijeli. Byl opravdu velký a člověk by se tam málem ztra-

til. Prohlédli jsme si zateplování domů, různé nabídky tepelných čerpadel, ukázkou soustře tesařů, klempířů a instala-

térů a zažili jsme krásné dopoledne. Byla to moc zajímavá a také hodně poučná exkurze.

DISKOTÉKA

Nina Křížová, 7.B

K PATNÁCTINÁM

V těchto dnech slaví náš časopis 15. výročí svého vzniku, a abychom naše narozeniny náležitě oslavili, uspořádali jsme při této příležitosti diskotéku, která se uskutečnila v úterý 17. června 2014.

Akci jsme začali chystat o půl třetí a o hodinu později oslava začala. Nejprve se tancovalo na písničky, které vybíral DJ David Hamerský a nebo my sami. Asi po hodině únavného tancování začala první soutěž - židličková.

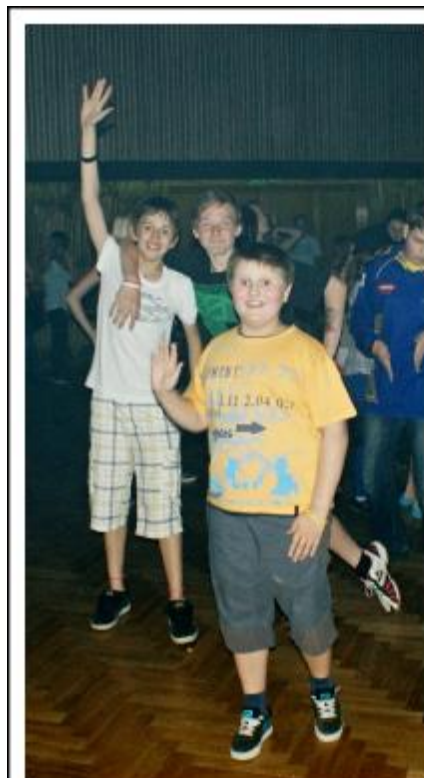
Židličková spočívá v jedné věci – v průběhu tance ukořistit židli, na kterou se v určený okamžik posadíte. Do této soutěže se přihlásilo hodně dětí, a tak byl souboj opravdu tvrdý. Po několika vyřazovacích kolech zbylo pouze pět nejlepších. V naší pětici pře-

vládaly holky, i když kluci své zastoupení měli také.

Potom následovala další víc než hodina tance, kterou vystřídal soutěž tanečních párů. Páry tvořily převážně holky (i když minimálně dva páry vytvořili i kluci ☺) a netancovalo se vůbec obvykle. Tanečníci totiž museli držet čelem krabíčku s lentilkami a nesměli se jí dotknout rukou. Já s kamarádkou jsme nebyly moc úspěšné, protože je to opravdu těžké, a tak obdivuji nejlepších pět párů, ze kterých opravdu nešlo vybrat jediného vítěze.

vítěze. Zkoušeli jsme na ně kdejaké výmysly - jako třeba dělat dřepy, stát na jedné noze, ale marná sláva, krabíčky s lentilkami držely mezi jejich čely, jako by byly přilepené ☺.

Poslední část naší diskotéky patřila oblíbené laserové show, která se všem moc líbila, a pak už se až do úplného závěru jen tancovalo, skotačilo a rejdlilo po tanečním parketu. Myslím, že akce se povedla, a děkujeme všem, kteří si udělali čas a přišli s námi oslavit toto významné výročí našeho školního časopisu.

KOŠER EXKURZE 9.C

Krolína Švárová, 9.C

DO ŽIDOVSKÉHO MUZEA

„Vlak ve směru Tišnov přijíždí na druhou kolej...“ hlásil rozhlas v úterý 20. května 2014 ve stanici Nové Město na Moravě, odkud odjížděla naše třída na exkurzi do Židovského muzea v Brně. Nasedli jsme do vlaku, uvelebili se a vyrazili...

Cesta do Tišnova courákem byla docela dlouhá, ale mohli jsme si aspoň v klidu prohlédnout tu nádhernou krajinu. Kolem nás byly jenom kopce pokryté zelení a lány polí. Ale jelikož jsem si ráno zapomněla vzít prášek proti alergii, tak jsem toho přes věčně zamlžené okno a uslzené oči moc neviděla ☺.

Konečně jsme se dokodrcali až do Tišnova, přestoupili na rychlík a za chvíli jsme byli v Brně. Zde jsme si počkali na tu správnou tramvaj, která nás přepravila až skoro k muzeu. Přešli jsme ještě pár přechodů a dorazili jsme k velkým masivním dveřím.

Paní učitelka Svobodová neváhala, rázně se chopila kliky

a vpochoďovala dovnitř. A my jsme šli opatrně za ní. Uvnitř nás s úsměvem přivítaly dvě

postarší paní a hned nás šouply jedné vysoké slečně. „Táák, já vás vítám tady v židovské obci...“ Jakmile otevřela pusku, hned jsem věděla, že si padneme do noty ☺.

Po úvodní projevu jsme se rozdělili do skupin. Každá skupina dostala velkou krabici, v jejímž nitru jsme objevili věci, které nám byly zatím neznámé. Všechno to byly předměty, které se používají nebo nějak souvisí s daným tématem.

Jedna skupina měla Pesach (židovský svátek), jiná svatbu atd. Dostali jsme papíry k vyplnění a navzájem jsme si předvedli scénky. Když bylo

bednování konec, usadili jsme se zpět na svá místa a spustila se prezentace. Dozvěděli jsme se něco o košerování a přípravě židovských pokrmů. Během prezentace padlo i několik vše-
tečných dotazů, které však sympatická „zrzka“ zodpověděla bez mrknutí oka. Také jsme se šli podívat do koupelny, kterou židé používají pro své posvátné očistění.

A potom padla věta, na níž každý netrpělivě čekal: „Jde se na oběd.“ K obědu jsme měli zeleninovou polévku a jako druhý chod rajskou. Měla jsem z toho strach, ale nakonec to bylo dokonce i požitelné ☺.

Po obědě jsme sedli na tramvaj a nechali se zavést na hlavní nádraží, odtud jsme jeli na hřbitov. Když jsem tam vešla, bylo to uklidňující. Posedali jsme do synagogy a zaposlouchali se do vyprávění o svatých textech. Prošli jsme celý hřbitov a dozvěděli jsme se toho hodně o osudech některých

židů. Na konci prohlídky nás napadlo dát na nějaký hrob kamínek. Pro vysvětlení: na židovský hřbitov se nesmí dávat řezané květiny nebo něco, co by mohlo uhynout. A čirou náhodou si Lukáš už z Nového Města kope a poponáší šutr. Tak jsme ho tam prostě dali ☺.

Znovu jsme našli do tramvaje a nechali se odvézt až do Vaňkovky, kde jsme měli asi hodku a půl volného výběhu. Holky šly na zmrzlinu a kluci zalezli do obchodů s oblečením. Po vyčerpávajícím naku-

pování jsme se všichni sešli venku u nádraží a vyrazili na vlak. Tam začalo to pravý vzrůšo ☺! Pánové odhodili svršky a začali se promenádovat jeden po druhém na chodbičce kolem kupéček v nově zakoupeném ošacení. Maširovali si to tam jako na mole a holky to hodnotily...

Celí znavení jsme se doplazili až do Nového Města a tam si nás rozebrali rodiče, kamarádi a ostatní. Byla to moc fajn exkurze...

S BĚLISKEM DO PRAHY

Michaela Heralová, 7.B

V úterý 10. června 2014 se žáci naší školy, kteří navštěvují technické kroužky na učilišti na Bělisku, měli možnost zúčastnit jednodenního výletu do Prahy...

Cesta byla docela dlouhá, a tak jsme se těšili, až zastavíme aspoň v motorestu. V Praze jsme dojeli na Smíchov, kde jsme navštívili Království železnic. Je to opravdu velké království ☺. Dostali jsme listy se spoustou informací a pak už jsme se rozběhli okouknout, jak vlastně takové železniční království funguje. Řeknu vám, je to docela složitý. Všude dráty a další součástky, ani nevím, jestli bych se v tom vyznala ☺.

No a pak přišlo to, na co jsme se vlastně těšili nejvíc – rozchod. Rozběhli jsme se po Staroměstském náměstí a přilehlém okolí a každý ten volný čas strávil podle svého přání. Byl to opravdu skvělý výlet...

ANKETA

**TENTOKRÁT
O ZLOZVYCÍCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

V naší anketě nás tentokrát zajímalo, jak jste na tom se zlozvyky. Někdo o svých zlozvycích ví a neřeší to, někdo o nich ví a rád by se jich zbavil a někdo o nich neví... Ono je taky docela důležité to, co ještě lze považovat za zlozvyk a co už je třeba závislost, nebo dokonce úchylka. V naší anketě se ale většinou objevují pouze typické a klasické zlozvyky, které má spousta lidí...

- 1. otázka:** Máte nějaký zlozvyk, kterého se chcete zbavit?
- 2. otázka:** Všímate si u ostatních lidí jejich zlozvyků?
- 3. otázka:** Jaký je podle vás nejměšnější a nejpodivnější zlozvyk?
- 4. otázka:** Povedlo se vám už nějakého zlozvyku zbavit?

ŽÁCI

Radim Zítka, 9.C

1. Chtěl bych se zbavit kousání nehtů.
2. Zlozvyků si všímám, hlavně ponožek v sandálech ☺.
3. Těžko říct, co lze považovat za směšný nebo bizarní zlozvyk.
4. Nezabavil jsem se asi žádného zlozvyku.

Markéta Librová, 8.C

1. Mám pár zlozvyků, kterých se chci zbavit, ale nechci je říkat ☺.
2. Celkově si zlozvyků všímám, nejvíc ale kousání nehtů.
3. Směšné a bizarní zlozvyky jsou podle mě ty, které otravují ostatní.
4. Už se mi podařilo zbavit kousání nehtů.

Gabriela Puškášová, 4.A

1. Těžko říct, asi se nechci zbavit ničeho.
2. U ostatních si zlozvyků všímám. Hlavně mi vadí kousání nehtů.
3. Asi žádný nelze nazvat bizarním nebo směšným.
4. Zlozvyku jsem se nezabavila žádného.

Iveta Krejčí, 6.A

1. Mám sice zlozvyk, kterého se chci zbavit, ale neřeknu ho ☺.
2. Určitě si všímám u ostatních jejich zlozvyků. Hlavně vrtání v nose.
3. Nejměšnější je podle mě vrtání v nose.
4. Dřív jsme měla ten zlozvyk, že jsem si stříhala vlasy, tak toho už jsem se zbavila.

Jakub Dreiseitl, 6.B

1. Určitě jsem závislý na tic tacích ☺.
2. U ostatních si všímám hlavně toho, když někdo kouří.
3. Nejbizarnější je podle mě jezení kočičích chlupů.
4. Žádný zlozvyk, kterého bych se zbavil, mě teď nenapadá.

Lukáš Kosař, 9.B

1. Já jsem se zbavil kousání nehtů.
2. Zlozvyků jiných lidí si nevšímám, je mi to jedno.
3. Nenapadá mě žádný směšný zlozvyk.
4. Žádného zlozvyku jsem se nezabavil.

Simona Mojžíšová, 5.B

1. Já osobně bych se ráda zbavila kousání nehtů.
2. Zlozvyků jiných lidí si všímám, ale čeho konkrétně, to nevím.
3. Teď mě nic nenapadá.

4. Nemám žádný zlozvyk, kterého bych se už zbavila.

Michal Vago, 7.B

1. Velmi často se škrábu na zádech. Toho bych se rád zbavil.

2. U ostatních mi vadí, když se někdo šťourá v nose.
3. Podle mě je nejsměšnější a nejbizarnější zlozvyk šťourání v nose.
4. Myslím, že jsem se žádného zlozvyku zatím asi nezabavil.

UČITELÉ**Mgr. Dagmar Svobodová**

1. Asi nemám žádný zlozvyk, kterého se chci zbavit, já si ty svoje hýčkám ☺.
2. Je to různé, jak u koho, ale spíš si nevšímám.
3. Podle mě je nejbizarnější čištění uší sirkami a následné házení na zem ☺.
4. Jako malá jsem si kousala nehty, ale už jsem se toho zbavila ☺.

Mgr. Markéta Součková

1. Můj největší zlozvyk je to, že po večerech mlsám ☺, tak toho bych se asi chtěla zbavit.
2. Sice si u ostatních jejich zlozvyků všímám, ale neřeším je.
3. Jednou jsem v televizi viděla, jak si nějaká paní hrála na to, že je miminko, tak to mi přišel opravdu vrchol.
4. Úspěšně jsem se zbavila kousání nehtů ☺.

Mgr. Veronika Marčáková

1. Popravdě asi ani žádný zlozvyk nemám.
2. U ostatních si všímám hlavně kousání nehtů, to mi opravdu vadí.
3. Někde jsem viděla, jak někdo jedl laky, popel a tak. Ale to už asi ani není zlozvyk, ale úchylka.
4. Zlozvyky nemám tudíž jsem se ani žádného nezabavila ☺.

Mgr. Marcela Žďánská

1. Těžko říct. Asi žádný zlozvyk, kterého bych se chtěla zbavit, nemám.
2. Vadí mi, když po sobě někdo zanechává nepořádek, nedrží slovo a tak podobně.
3. Nevím, který je nejsměšnější, ale nejhorší je určitě kouření nebo nesmyslné vymlouvání se.
4. Jako malá jsem si úplně šíleným způsobem kousala nehty ☺.

Anketu připravily: Radka Křížová, 9.C; Tereza Šebková, 7.B; Michaela Heralová, 7.B

ZLOZVYKY SLOUPEČKY

Iva Mrkvíčková, 9.A

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Tak v tomhle plaveme asi všichni... Nejspíš bychom těžko hledali člověka, který nemá nebo aspoň v minulosti nikdy neměl žádný zlozvyk. Je pravda, že zlozvyky se s věkem mění, ale není pravda, že úplně vždy a k lepšímu. Když například vidíte dítě, jak se dloube nose, tak to sice není nic bůhvíjak oslnivého, ale přežít se to dá a navíc většinou stačí ho párkrát plesknout přes ruku a ono se to spraví. Horší je, když si tenhle zlozvyk dítě nenápadně pronese do věku dospělého a vy pak někde na lavičce v parku nebo třeba na nádraží spatříte bodrého chlapíka, kterak z dlouhé chvíle bagruje ve vlastním frnáku. Takže celkově vzato – každý určitě s nějakým tím zlozvykem bojujeme a jde jen o to, jak moc je takové jednání snesitelné pro naše okolí a vlastně i pro nás samoté. A jaké má zlozvykání Iva s Darkou?

IVA

Tentokrát tu máme téma „zlozvyky“, a kdybych psala do nějakého dívčího časopisu - třeba do Bravíčka, věděla bych přesně o čem psát. Zamílovávání ☺. Jenže tohle není dívčí časopis, a tak na sebe budu muset prásknout zvyky, kterých se nemůžu zbavit.

Jedním z mých nejčastějších zlozvyků je klepání nohou. Dělam to snad pořád, když se ve škole nudím, když přemýšlím, když sedím u počítače, prostě si ta mrška noha začne vždycky podupávat, ať chci nebo ne ☺.

Dost často se mi stává, že prostě „vypnu“ a vůbec nic nevnímám... To je potom super poslouchat, ať dávám pozor - jenže mé „vypnutí“ se bohužel nedá ovládat ☺. Člověk by řekl, že budu mít záseky hlavně ve škole, ale víc je dostávám doma nebo když jsme u někoho na návštěvě a pořád se opakuje jedno a to samé téma.

Když se cítím trapně nebo prostě nechci mluvit, ale jsem mezi lidmi, tak se každou chvilku škrábu na nose, ve vlasech nebo na krku. Někdy mám strach, aby to nevypadalo, jakože mám nějakou škrábací nemoc ☺. To by byl teprve trapas!!

Pokud se vážně nudím, tak si jen tak koušu vnitřní stranu tváře nebo po sobě píšu propiskou - ale řekněte, kdo tohle ve škole nikdy nezažil ☺? Někdy si ale říkám, že mám vlastně štěstí, protože někteří lidé jsou na tom s jejich zlozvy-

ky mnohem hůř. Například takové šťourání v nose. Dokážete si představit, jak to musí vypadat, když vás někdo vidí ☺?

Díky tomuto tématu jsem si ale na internetu vyhledala i „užitečné“ zlozvyky. Dva takové prospěšné „rituály“ jsou pití piva (pochopitelně až od osmnácti, jak jinak, že ☺), které údajně pomáhá na zrak, a samozřejmě všeobecně známé žvýkání žvýkaček při učení, které prý pomáhá mozku se soustředit. Takže na závěr malá otázka pro učitele: Nemohli bychom při učení žvýkat, abychom měli lepší známky ☺?

DARKA

Zlozvyky? Jaké mám zlozvyky? No přece žádné ☺, a proto se mi tenhle sloupeček bude móóóo těžko psát ☺. Dokonce jsem v rámci objektivního a kritického zpracování tématu udělala anketu doma, předsevzala si a veřejně prohlásila, že se neurazím, když mi moji nejbližší vyjmenují mé zlozvyky, protože si myslím, že spoustu zlozvyků dělá většina z nás automaticky, a tak o nich možná ani neví nebo si je neuvědomuje.

Anketa dopadla, jak jsem předpokládala. Moje drahá polovička mi sdělila s potutelným úsměvem větu: „Ale miláčku, ty přece žádné zlozvyky nemáš...“ Zřejmě jsem nepůsobila přesvědčivě, když jsem dopředu tvrdila, že bych z toho nedělala nějaké závěry ☺. Moje mamka mi vy-

jmenovala to, jak žiju podle ní nezdravě, a další zlovyky prý už neví, protože mě nemá pod drobnohledem své domácnosti ☺.

Takže ze svého pohledu musím konstatovat, že snad největším mým zlovykem bylo, že jako dítě jsem si strašně kousala nehty. Tohle mám naštěstí za sebou, ale ještě občas, když jsem hooooočně nervózní, tak si lehce hlodnu, ale opravdu jen lehounce ☺.

Dalším zlovykem, který přivádí do nepříčetnosti zbytek rodiny, je to, že když mě něco přestane bavit (čas od času, ale fakt málokdy ☺), tak se naštvu a odhodím to nebo ponechám na místě, kde mě to bavit přestalo, třeba i dva dny. Je to celkem v kontrastu s mojí (možná až přehnanou) domácí pořádkumilovností, ale chápu, že když někdo překračuje kýbl na schodech dva dny, může ho to lehce štvát (...ale proč to pak neuklidí sám, že ☺?).

Asi nejhorším zlovykem nebo spíš už špatnou vlastností je moje nedisciplinovanost, hlavně co

se jídla týká. Kdykoli mám totiž jakékoli zdravotní problémy, které vyžadují, abych se alespoň trochu v jídle krotila, je to horor. Po operaci žlučníku jsem byla schopná skoro hned sníst kachnu, i když milionkrát vím, že se to nemá, že bude mi těžko, ale...

Se svojí nesnášenlivostí laktózy (*mléčný cukr - pro ty, co by netušili* ☺) jsem si stejně donedávna dávala do kafe mlíko, protože to přece nebudu pít bez něj, když sójové nemají všude, a pak se svíjela jak žížala v křeči. Naštěstí už existuje čím dál víc kaváren, kde se dá objednat mléko bezlaktózové či sójové.

Zlovyk, který se u mě objevil až poslední dobou a občas s ním lehce bojuju, je odkládání věcí „na později“. Nikdy jsem to nedělala, ale teď, pokud se mi nakupí víc nějakých úkolů, tak k tomu občas dojde. Výsledkem je to, že jsem ze všeho pak víc „na nervy“ a nadávám si, že jsem to mohla vyřešit hned (protože většina věcí se dá řešit hned) a bez stresu ☺.

DYSLEKTICKÁ OLYMPIÁDA

V úterý 27. května 2014 se zástupci naší školy vydali do Třebíče, aby se zúčastnili dyslektické olympiády. Tuto soutěž pořádá Základní škola kapitána Jaroše již několikátým rokem a my jsme pravidelnými účastníky.

Děti si jako každý rok i letos zasoutěžily ve skládání puzzle, přírodovědném kvízu a botanické stezce. Nejvíce je ale určitě opět všechny nadchlo soutěžení v netradičních sportovních disciplínách.

Všichni zúčastnění získali na závěr medaile a tašku s dárčky a diplomy. Na zpáteční cestě jsme ještě zvládli zmrzlinu na náměstí v Třebíči a spokojení a krásně unavení jsme se vydali na cestu domů. Už se těšíme na příští rok!

Mgr. Jaroslava Truksová

ZNÁM KŘIŠŤÁLOVOU STUDÁNKU...

Dvě takové – Pernovka a Vratislávka, ukryté v hloubi lesa Ochoza, v uplynulých týdnech prošly jarní očištnou kúrou. Prokouknout jim pomohly šikovné ruce našich žáků - na Pernovku se zaměřili v rámci ekologických praktik devátáci v čele s paní učitelkou Janíčkovou, Vratislávku vypulírovala třída 4.A.

Poprvé v celé historii „našich“ studánek se k čištění připojilo také měření teploty jejich vody a pH. Potřebné pomůcky – teploměr, odměrný válec, indikační papírky, drobné nářadí a gumové rukavice jsme získali od obecně prospěšné společnosti **MAS Zubří země**, která podporuje regionální projekty. Jedním z nich je právě projekt zaměřený na obnovu a opravu studánek v oblasti Novoměstska, do něhož se zapojila také naše škola se svými studánkami.

Co je pH...

Hodnota pH je číselné vyjádření stupně kyselosti nebo zásaditosti vody a vyjadřuje se pomocí stupnice 0-14. Neutrální voda má pH při standardních podmínkách stupeň 7, při pH nižším než 7 se jedná o vodu kyselou.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Naměřené hodnoty

Studánka	Datum a čas čištění	Teplota vody °C	pH
Pernovka	06. 06. 2014, 10:30	7,8	6,5
Vratislávka	11. 06. 2014, 09:30	7,3	6,8

Další čištění a měření proběhne v podzimních měsících školního roku 2014-2015. Do té doby už možná Vratislávka získá nový kabát v podobě zastřešení, o čemž vás samozřejmě budeme informovat.

Mgr. Pavlína Poláčková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

A opět je tu další okénko do naší přírody. Bojíte se hadů? Spousta lidí ano, ale nemají k tomu vlastně žádný rozumný důvod. Dnes vás seznámíme s jedním z nich, kterého se ale určitě bát nemusíte...

Užovka obojková (Natrix natrix)

Tělo: Kolem štíhlého a dlouhého těla má devatenáct řad šupin. Hlavu má mírně odlišenou podle pohlaví. Samice ji mají širší, zploštělejší a zřetelnější krk.

Samci ji mají méně odlišitelnou od krku a protáhlejší. Dosahuje délky 100 až 120 centimetrů. Největší exempláře v jižních oblastech však dosahují až dvoumetrové délky.

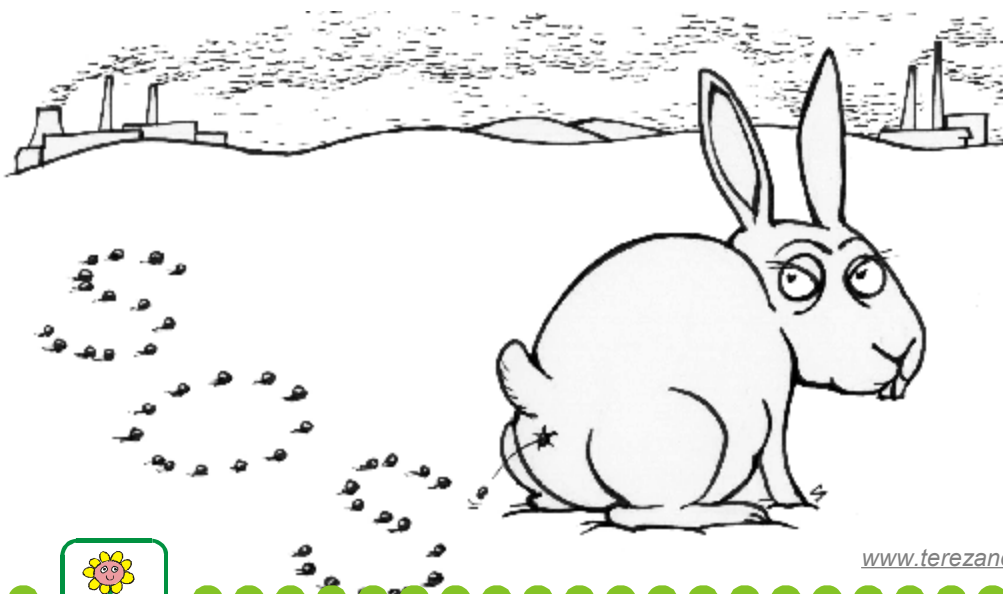

Výskyt: Vyskytuje se většinou v blízkosti vody, ale není to úplně pravidlo. Často se objeví na vinicích nebo v blízkosti lidských obydlí. Živí se obojživelníky a rybami, ale příležitostně i savci (drobnými hlodavci), ještěrkami a hmyzem.

Rozšíření: Kromě Evropy ji můžeme spatřit i v Africe nebo jihozápadní Asii. Její počty však v mnohých oblastech prudce klesají.

Další info: Užovka obojková je náš nejběžnější had. Ve srovnání s ostatními hady neobvykle rychle, dokáže vyvinout rychlost až 6,7 kilometrů za hodinu. Protože nemá jedový aparát, na obranu produkuje pouze zapáchající tekutinu z kloaky, nebo předstírá smrt.

Podle www.wikipedia.cz připravila Kristýna Janečková, 6.A

www.terezanet.cz

DEVĚT LET

Marie Novotná, 9.C

OHLÉDNUTÍ ZA LÉTY NA ZÁKLADCE

Tak, a je to tady! Devět let našeho působení na základní škole a pořádný kus našeho života jsou ty tam. Pro nás devátáky se pomalu, ale jistě přesypaly pomyslné hodiny, které odpočítávaly čas, jenž jsme mohli strávit na této škole. Je zbytečné psát sáhodlouhé romány o tom, co všechno jsme od první třídy zažili. To všichni víme moc dobře. Shrňme si to tedy tak nějak všeobecně a bez obalu...

V kalendáři bylo 1. září 2010 a já jsem usedla spolu s mými spolužáky do školních lavic jako žákyně specializované třídy 6.C. Už od začátku mi bylo jasné, že budeme skvělá třída a kolektiv, který si bude rozumět. Jak jsem později zjistila, byla to pravda. Nebyl den, kdybychom něco neprováděli. Každý den byl jiný, něčím originální.

Od šesté třídy už nějaká doba uplynula, a když se nyní ohlédnu, vidím nespočet exkurzí, výletů a dní strávených s těmito lidmi. Je neuvěřitelné, jak to všechno uteklo. Když jste v šesté třídě, těšíte se na prázdniny, na každý volný den a nijak vám nedochází, že všechno jednou skončí. Ani já nebyla výjimkou, pořád jsem si říkala, že čtyři roky jsou moc dlouhá doba a že je času dost. Jak je vidět, není...

Aktivít a učení s věkem přibývá. Přibývají kamarádi a nové zkušenosti - ať už špatné, nebo ty dobré. Postupně jsme se dopracovali až do konce, zvládli jsme přijímací zkoušky na střední školy a všechny ty měsíce a dny splynuly do jediného - posledního. Po té době mohu s naprostou jistotou a pře-

svědčením říct, že lepší třídu jsem si nemohla přát. Možná jsou někde ve světě lepší třídy, ale tu svoji bych neměnila za žádnou jinou. Ale dost vzpomínek a pojďme se podívat na tuto věc z druhé strany.

Podle tetičky wikipedie se dá škola definovat jako „místo určené pro učení“. Myslím, že k tomuto není třeba nic dodat. Jen bych tuto strohou frázi po době strávené s mojí třídou trochu obohatila. Výstižnější by tedy v našem podání byla tato varianta: „Škola je nejčastěji místo určené pro učení, hraní fotbalu, objevování no-

vých rostlinných a skoro živočišných druhů, vydatný spánek a v neposlední řadě i vyprošťování papírových vlaštovek ze světél ☺.“

Za těch pár let jsme se tedy, jak už jste mohli vyvodit, setkali s mnoha věcmi. Učitelé to s námi neměli vůbec jednoduché. A to je právě to, k čemu jsem se chtěla tak nějak dostat. Učitelé. Velice odvážní a trpěliví tvorové na naší planetě. Od první do poslední minuty v každé hodině se musí potýkat

s nepozorností a někdy i neslušným chováním dětí. Celé ty roky se do nás snažili horem spodem nacpat všechny možné informace. Nutno dodat, že to neměli lehké.

Setkávali se s kyselými a znuřenými pohledy nebo naopak s pohledy lačnicími po nových vědomostech. V tom horším případě se nesetkali ani s jedním, ale jen se skloněnou hlavou, jejíž majitel se odebral do říše snů ☺. Učitelé se ani po těchto zkušenostech nevzdávají a bojují s pubertálními vtípkami a vrhají se do skupinky debatujících chlapců a dívek.

Po prvních krušných měsících přichází většinou příjemnější období. Období, kdy se z učitelů a žáků stávají kamarádi. Rozumí si, ví, co si mohou dovolit a co už je přes čáru. Objevují se tu náznaky vzájemné tolerance. Pak už jde všechno jako po másle. Jedna písnička střídá druhou a mnohdy špatné známky se v žákovské knížce hromadí jedna za druhou.

Učitelé a žáci se přesto nevzdávají a bojují do poslední minuty. Žáci se na poslední chvíli snaží nahnat dobré známky a učitelé přimhouří obě oči a snaží se jim pomoci. Kromě odborných názvů, vzorečků a živočichů nás ale naučili i jiné, mnohdy důležitější

věci. Díky nim jsme objevili sami sebe a tak nějak jsme rostli a vyvíjeli se. Proto jim patří obrovský dík za to, co pro nás udělali, za pomoc a za získané vědomosti a zkušenosti, které se nám do života budou jistě hodit. Je už jen na nás, jak s těmito poznatky naložíme a jak budeme pokračovat.

Nejdůležitější osobou pro nás všechny byla naše paní učitelka třídní. Musím se přiznat, že když jsem se na konci páté třídy dozvěděla, koho budu mít za třídní, zdaleka jsem netušila, kdo to je, ta paní učitelka Svobodová. Do dneška toho lituji a děkuji, že jsme byli přiřazeni právě k ní. Lepší třídní nikdo nemá...

Tato osoba pro nás všechny znamená hodně a bez ní bychom nebyli takoví, jací jsme dnes. Poslední dobou neustále slyším větu: „Jaká třídní, taková třída.“ A já chci říct, že pokud je tato věta pravdivá, jsme opravdu skvělá třída a nikdo si nemůže na nic stěžovat. Paní učitelka pro nás udělala první poslední, žehlila za nás problémy a mnohokrát pro nás obětovala svůj volný čas. Za všechno jí patří obrovský DÍK a doufám, že ona sama ví, jak důležitá pro nás byla a je...

Celé ty roky strávené na této škole nám, nebo alespoň mně

daly hodně. Skvělá parta lidí a učitelů z redakce školního časopisu, aktivní skupinka nadšených ekologů v čele s paní učitelkou Janíčkovou a vůbec celá škola mi budou moc chybět.

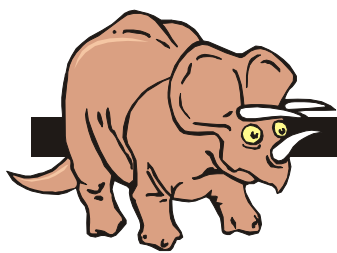
Na závěr bych chtěla vzkázat všem ostatním: Vážte si toho, že jste na základní škole. Jsou to jedny z těch skvělých let vašeho života. Nic, co se stane, se nebude opakovat. Až doputujete do deváté třídy a budete muset tuto budovu, učitele a kamarády opustit, bude vám to líto.

Ale když něco starého končí, něco nového začne a v tomto případě to není jinak. Se střední školou vám začíná nový život, poznáváte nové lidi a máte možnost začít někde znovu. Ale dokud jste na základní škole, užívejte toho, co je aktuální, a nezaobírejte se vzdálenou budoucností.

I když si život nalajnujete sebe přesněji, stejně se to všechno změní a uvidíte, že všechno bude ještě desetkrát jinak, a možná i líp. Léta na této škole a vlastně moje dětství bych neměnila a jsem ráda, že jsem mohla být alespoň na těch pár let součástí této školy.

Tak snad někdy na viděnou...

4. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

V posledním čísle před prázdninami se seznámíme se dvěma velice neobvyklými opeřenci, kteří žili na naší planetě ještě relativně nedávno. Před přibližně 200 lety byli vyhubeni domorodci a bílími dobyvateli. Oba žili na ostrově Madagaskar. To je ostrov nedaleko Afriky...

Moa hravý (*Megalapteryx hracickusis*)

- Výška 3,5 m
- Váha 360 kg
- Potrava drobní hlodavci, ovoce

Ptáky moa zná na Madagaskaru každý. Byli to velcí nelétaví ptáci, kteří se podobali dnešnímu pštrosovi - velice přerostlému a tlustému. Měřili okolo tří metrů a vážili kolem 250 kilogramů.

Tento druh byl zcela výjimečný. Byl velice zvědavý a učenlivý. To jsou bohužel vlastnosti, které ho stály život. Na začátku začali na Madagaskar pronikat běloši. Ti na ostrov kromě vymožeností, jako byly střelné zbraně, epidemie nemocí a křesťanství, přinesli také hru, kterou známe dnes pod názvem fotbal.

Když byli domorodci bílími dobyvateli téměř vybiti, museli uznat jejich nadvládu. Z nedostatku jiné činnosti, než bylo otročení na plantážích, začali hrát fotbal. Byli v tom dobří, ale z křoví je zvědavě pozorovali ptáci moa. Ti se velice

rychle naučili hrát fotbal nejprve s kokosovými ořechy a později i s ukradeným míčem. Začali být tak dobří, že domorodci sestavili tým z ptáků moa a ti porazili fotbalisty slavné Anglie v přátelském utkání vysoko 18:0.

Tento fotbalový výprask rozlobil Angličany tak, že začali ptáky moa systematicky vybíjet. Protože se příliš v přírodopise nevyznali, vyhubili pro jistotu všechny velké ptáky, a tak byl celý rod ptáků moa nenávratně vyhuben.

Orel Novákův (*Aquila novacicus*)

- **Rozpětí křídel** až 8 m
- **Váha** až 24 kg
- **Potrava** sloni

Tento bohužel již vyhynulý druh orla byl objeven českým cestovatelem Jiřím Novákem. Po něm je také tento obr pojmenován. Patřil mezi největší létající tvory, jací kdy brázdili oblohu. Specializoval se na lov trpasličích slonů, kteří obývali kdysi ostrov Madagaskar.

Tito sloni byli si 80 cm vysocí a vážili okolo 150 kilogramů. Vznikli kdysi jako výsledek pokusu jednoho šaman na Madagaskaru. Ten se pokoušel vymyslet lektvar podobný tomu, jaký používají domorodci v Jižní Americe na zmenšování lidských hlav.

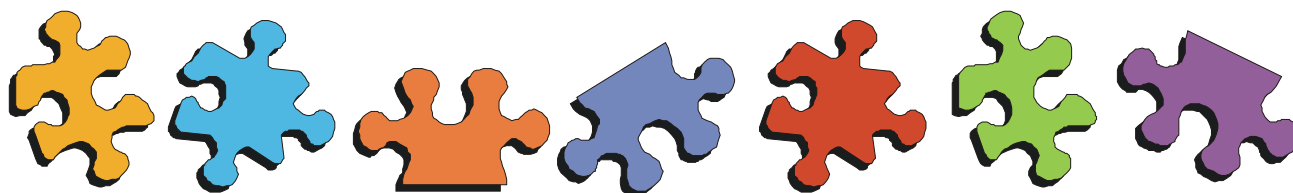
Tito lovci lidí používají hlavy zabitých nepřátel jako trofeje a pomocí namáčení do speciální tekutiny se hlavy zmenší. Prostě a jasně - šaman na Madagaskaru chtěl podobný lektvar vyrobit a povedlo se mu to. Dal jej vychladit ve velkém kotli za svoji chatrč a stádo zvědavých slonů mu jej vypilo. Útěchou pro šamana muselo být to, že lektvar fungoval, bohužel si ale nenapsal recept na jeho výrobu a postup zapomněl.

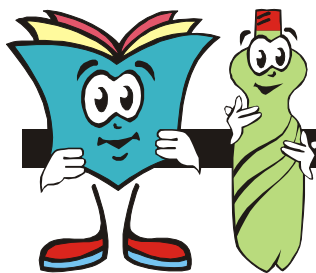
Nicméně to, že nakonec tento šaman zešílel a vrhnul se ze skály, protože si myslel, že

umí létat, nás vůbec nezajímá a není to pro náš příběh důležité.

Stádo slonů se přes noc smrsklo a srazilo na výšku 80 cm. Mlád'ata byla menší. Tuto skupinu pak začali lovit gigantičtí orli. Vždy vynesli slona do výšky a pustili jej na zem. Gravitace udělala své...

Bohužel gen mrňavosti u slonů postupem staletí zmenšoval slony více a více, až je domorodci zašláplli a slony tak vyhubili. Orel Novákův pak začal lovit ptáky moa, ale ty zase vyhubili Angličané. To už bylo na orla Novákova moc, a tak raději vymřel taky.

ZA LETOŠNÍ SBĚR DVAKRÁT NA BEDNĚ

Ve čtvrtek 19. června 2014 proběhlo ve sběrném dvoře společnosti Alfašrot Dolní Rožinka slavnostní vyhlášení vítězů celoroční soutěže ve sběru papíru a víček od PET lahví, na které se naše škola podílí již pátým rokem.

Součástí tohoto dopoledne, kterého se zúčastnili nejlepší sběrači z 1.-5. tříd naší školy, byla nejen komentovaná prohlídka sběrného dvora, ale také ukázka pravého nefalšovaného

policejního zákroku. Zásahová jednotka z Brna předvedla, co umí, když zatýkala prchající ozbrojené pachatele. Nechyběla ani prohlídka vybavení policejního vozu, výstroje i zbraní.

Pro všechny zúčastněné byla také připravena řada dalších soutěží a nafukovací skákací hrad.

To nejlepší jsem si ale nechala až nakonec – mezi padesáti soutěžícími školami jsme si opět vedli velmi dobře a dvakrát jsme stanuli na pomyslné „bedně“.

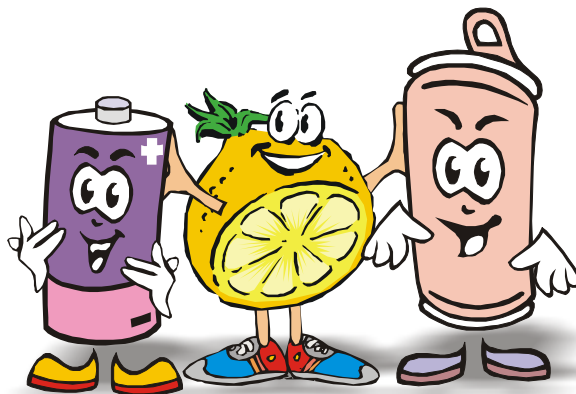
Obsadili jsme nejen 2. místo ve sběru papíru, ale také 1. místo ve sběru víček od PET lahví. Skvělé!!! Úžasné!!! Nádherné!!!

Říká se, že obhajoba je vždycky obtížnější než samotné vítězství, a něco na tom asi bude – my ale obhajujeme díky vám všem opravdu úspěšně:

Pátý rok sběrových aktivit, třikrát první, dvakrát druhý v papíru a tři první místa ve sběru víček od PET lahví!!!

Co dodat – možná tak trochu otřepané, ale stále to nejvýstižnější **DĚKUJI!** Pro úplnost ještě dodávám celkovou tabulku veškerých sběrových komodit (údaje v kg).

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	32,50	1,50	46,00	6,80	21,30	0,00	236,00
1.B	18,50	0,50	47,60	14,00	8,90	0,00	466,50
2.A	16,00	0,00	12,50	2,00	3,90	0,00	855,50
2.B	27,80	0,70	37,00	11,70	35,20	8,15	1 408,50
3.A	33,50	0,20	70,00	6,60	20,80	5,10	1 212,00
3.B	26,70	0,20	72,00	26,20	39,60	11,10	1 170,00
4.A	19,70	1,70	59,80	21,90	42,80	2,15	3 312,00
4.B	30,10	2,60	41,60	9,20	19,30	3,20	2 114,50
5.A	8,70	0,25	5,30	0,60	3,40	0,00	714,50
5.B	14,70	1,25	33,60	20,00	22,00	0,04	1 315,50
1. stupeň	228,20	8,90	425,40	119,00	217,20	29,74	12 805,00
6.A	2,70	0,40	14,20	8,40	16,80	0,00	600,00
6.B	7,50	0,10	21,30	1,75	20,00	0,00	1 164,00
6.C	11,30	0,05	12,10	1,70	161,90	0,00	549,50
7.A	2,00	0,00	5,30	0,00	8,70	0,00	722,00
7.B	11,90	0,20	7,20	0,00	2,50	0,40	769,50
8.A	13,85	0,00	7,60	1,40	8,80	0,30	578,00
8.B	2,80	0,20	2,20	0,00	0,90	0,00	209,50
8.C	4,60	0,30	86,70	3,60	8,00	0,10	217,50
9.A	4,10	0,00	3,50	0,10	0,00	0,00	362,00
9.B	9,10	1,65	14,70	1,00	9,30	0,00	706,00
9.C	0,20	0,00	2,20	1,90	1,70	0,00	579,00
2. stupeň	70,05	2,90	177,00	19,85	238,60	0,80	6 457,00
ředitelna	3,80	0,10	8,00	13,30	2,00	0,00	4 664,00
sborovna	4,20	0,10	2,20	1,20	5,55	0,00	527,00
družina	3,76	2,65	16,76	9,04	3,02	0,00	406,00
příznivci školy	1,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,00	33,00
jídelna	0,00	3,25	0,00	0,00	0,00	0,00	508,00
ZŠ Slavkovice	0,00	0,00	55,00	0,00	30,00	0,00	0,00
CELKEM	311,01	17,90	684,36	162,39	496,47	30,54	25 400,00

Mgr. Pavlína Poláčková

TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN ZA PODPORY MĚSTA NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

V letošním školním roce u nás ve škole probíhal již šestý ročník školní ligy. Každý měsíc jsme se sešli a plnili jednotlivé disciplíny, jako byl například běh, skákání přes švihadlo, šplh, dřepy a mnohé další. No a protože se školní rok chýlí ke svému konci, nastal čas zakončit i školní ligu.

V pondělí 16. června jsme se tedy sešli v tělocvičně naší školy, abychom zjistili, jak celé to naše snažení vlastně dopadlo. V každé kategorii bylo oceněno prvních pět míst.

Kdo skončil na 1.-3. místě, dostal pohár, 4. a 5. místo pak bylo odměněno věcnou cenou. Ti, kteří se umístili do 27. místa, dostali věcnou cenu v podobě šátku a všichni, kteří se letos ligy aktivně a pravidelně účastnili, dostali pamětní lista a sladkou odměnu.

Tímto je tedy letošní školní liga oficiálně skončena. Doufáme, že jste byli spokojeni a že se uvidíme zase příští rok.

1.-3. ROČNÍK

4.-5. ROČNÍK

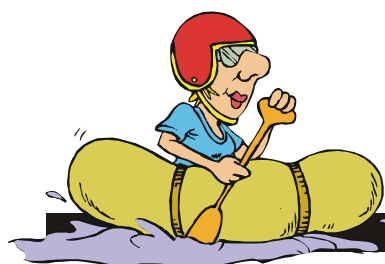
6.-9. ROČNÍK

DÍVKY

1. Veronika Smolíková	Magda Dvořáková (1.)	Gabriela Pejchalová
2. Amálie Slonková	Veronika Košíková (1.)	Daniela Horváthová
3. Tereza Tatičková	Eliška Oravcová	Tereza Halová
4. Leontýna Oravcová	Jolana Horváthová	
5. Magdaléna Machová	Jana Humlíčková	

CHLAPCI

1. Milan Dvořák	Jan Beneš	Jan Hájek
2. Martin Dvořák	Radim Lempera	Jurij Gloziga
3. Filip Jelínek		Martin Dufek
4. Samuel Hendrich		Jan Lukeš
5. Tomáš Havlík		Karel Kulíšek

TVARŮŽKOVÍ

Pavla Tománková, 9.A

**VÝLET ZA ODMĚNU PRO NEJLEPŠÍ
SBĚRAČE A ŠKOLNÍ EKOTÝM**

RAFTÁCI

Ve středu 18. června 2014 se vybraní žáci 6.-9. tříd, kteří dosáhli v letošním školním roce nejlepších výsledků ve sběru, a také členové školního Ekotýmu vypravili za odměnu na výlet do Olomouce...

Sešli jsme se před kulturním domem, kde jsme museli chvíli čekat ne na ostatní děcka, ale na autobus. Do Olomouce se nám pěšky vsutku nechtělo ☺. Když konečně dorazil autobus, tak jsme se spočítali a jelo se. Cesta byla dlouhá, ale paní učitelka Poláčková nás celou dobu zásobovala informacemi, takže jsme se nenudili. Pak jsme konečně dorazili k cíli.

Zanedlouho za námi přijeli mladí instruktoři s rafty, vyfasovali jsme nezbytné vodácké vybavení, absolvovali rychlou instruktáž, jak s raftem zachá-

zet a jak se na něm chovat, a mohli jsme se vydat na řeku. Byla jsem velmi spokojená, protože s námi v raftu byl ten nejhezčí instruktor ☺. Cestu jsme si vychutnávali plnými doušky a šlo nám to super.

Po hladkém přistání jsme se šli převléknout do autobusu a vyrazili jsme na náměstí, kde jsme měli možnost vidět orloj. Také jsme tam dostali rozchod, který netrval moc dlouho, ale nám docela stačil. Třikrát jsme se spočítali, protože jsme se nemohli dopočítat, a jelo se Loštic.

V Lošticích se totiž vyrábí proslulé olomoucké tvarůžky, jež si někteří z nás hned šli koupit. Navštívili jsme zde Muzeum olomouckých tvarůžků, kde jsme si mohli prohlédnout, jak se vyráběly tvarůžky dříve, a také nám tam paní pustila nádherný film o tom, jak firma vznikla, jak vypadala výroba dříve a jak se tvarůžky vyrábí nyní.

Po dlouhém a namáhavém dni jsme nasedli do autobusu a jelo se domů. Přece jenom - všude dobře, doma nejlíp ☺.

KRÁSNÉ TŘI DNY V JESENÍKÁCH

Radka Křížová, 9.C

V letošním školním roce probíhaly na SPŠ ve Žďáře nad Sázavou technické kroužky. Jejich součástí byly i exkurze. Na naši školu připadla exkurze do Jeseníků. Měli jsme navštívit podnik Siemens Elektromotory Mohelnice, Přecherčpávací vodní elektrárnu Dlouhé Stráně, Ruční papírnu Velké Losiny, Červenohorské sedlo a mnohá další zajímavá místa. No a tak jsme se ve středu 21. května 2014 sešli na autobusovém nádraží v Novém Městě a vyrazili.

Jeli jsme pronajatým autobusem spolu s deseti žáky SPŠ, jejich panem učitelem a s paní učitelkou Knapčokovou. Naše první zastávka byla v Moravské Třebové. Zde jsme dostali zhruba hodinu a půl rozchod a měli jsme tak možnost si prohlédnout město každý po svém. Někdo zamířil na zámek, jiní vzali útokem cukrárnu ☺. Když jsme se později znovu sešli, přesunuli jsme do firmy Siemens Elektromotory Mohelnice, která tvořila další zastávku.

Hned u vstupu jsme vyfasovali slušivé výstražné vesty a ochranné brýle ☺. Po pořízení nezbytných fotografií jsme se rozdělili do dvou skupin a vyslechli si poučení o bezpečnosti. Pak jsme se vydali na

samotnou exkurzi. Dozvěděli jsme se spoustu informací o tom, jak se elektromotory vyrábějí, jaké je jejich využití v praxi a mnoho dalšího.

Před námi byla poslední zastávka prvního dne - chata

U Pelikána v Koutech nad Desnou. Zde jsme se ubytovali a shromáždili se před chatou. Mohli jsme si vybrat mezi hráním fotbalu a procházkou. Nutno říct, že nadšení většiny při vyřčení slova procházka bylo opravdu obrovské ☺, a tak nás nakonec vyrazilo jen pět i s paní učitelkou. Absolvovali jsme procházku do pohádkového lesa, který se nachází hned pod sjezdovkou v Koutech nad Desnou. Když jsme se vrátili zpět, bylo přesně šest hodin - tedy čas večere.

Den se pomalu chýlil k závěru, a tak jsme se přesunuli k ohništi a u hořícího ohně si zazpívali pár písniček. Druhý den ráno jsme se o půl osmé ráno sešli u snídani. Zde jsme

se dozvěděli něco málo k organizaci dne. Posilnění vydatnou snídaní jsme pak o něco později vyrazili na Červenohorské sedlo.

Autobus nás vyvezl až téměř na samotný vrchol. I přes velké protesty jsme se vydali na kratší pěší túru. Pak se učitelé smílovali a opět jsme dostali na výběr mezi odpočinkem a další procházkou po Červenohorském sedle, kde jsme si mohli vychutnat krásu okolní přírody.

Hodiny pomalu začínaly směřovat ke dvanácté a my jsme se přesunuli do Koutů nad Desnou, kde jsme měli domluvený oběd. Hned naproti restauraci teče řeka, a tak většina z nás využila místní atrakce - přejezdu přes řeku na laně. S úderem jedné hodiny jsme pak přibrali paní průvodkyni z elektrárny Dlouhé Stráně a přesunuli se k dalšímu bodu programu.

Autobus nás zavezl až do samotného centra Přecherčpávací vodní elektrárny Dlouhé Stráně. Zde jsme si poslechli několik informací o elektrárně, o jejím provozu a pár dalších zajímavostí a přesunuli se do podzemní části. Tam jsme si prohlédli zařízení elektrárny a poté jsme se autobusem přepravili k horní nádrži.

Horní nádrž má po obvodu necelé dva kilometry, a tak

paní učitelka Knapčoková rozhodla, že si nádrž obejdeme. Za normálních podmínek by to nebyl žádný problém, ale vítr, který nahoře foukal, byl opravdu silným zážitkem. Rozcuchání jsme se tedy po absolvování „větrné procházky“ přesunuli zpět na chatu.

Vzhledem k tomu, že tou dobou se hrál hokej, usídlili jsme se v jídelně a mohutně fandili. Spokojení s výsledkem jsme si pak dali večeři a ti, kteří chtěli, se šli opět projít. Večer jsme seděli opět u ohně, zpívali a povídali si.

Další a zároveň poslední den naší exkurze jsme zahájili opět vydatnou snídaní. Poté, co jsme si sbalili věci, jsme se

přesunuli do Ruční papírny ve Velkých Losinách. Když jsme pořídili společnou fotku před papírnou, počkali jsme do deseti hodin, kdy začínala samotná prohlídka. Její první částí bylo seznámení s historií výroby papíru a dozvěděli jsme se i něco málo o samotné papírně. Druhou částí exkurze byla prohlídka výroby papíru.

Po absolvování exkurze v papírně jsme se naobědvali v místní restauraci a vydali se směr Nové Město na Moravě. Když jsme pak okolo půl třetí dorazili do Nového Města, na tvářích všech byla vidět únava, ale i spokojenost.

ŠKOLNÍ TOULAVKA

NA CESTÁCH

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ ZA POZNÁNÍM

Školní toulavka je u nás ve škole už léty prověřený způsob, jak mohou děti se svými rodiči poznávat krásy naší vlasti. Tentokrát se uskutečnila v sobotu 14. června 2014 a určitě potěšila všechny milovníky vody i lehkého adrenalinu. Na padesát zájemců vyrazilo do hanácké metropole, šestého největšího města České republiky – do Olomouce...

Po dvouhodinové cestě autobusem jsme zastavili v Horce nad Moravou nedaleko Olomouce, kde proběhlo nezbytné vodácké proškolení. Odtud vyrazilo pod vedením zkušených instruktorů osm plně naložených raftů s pádlující posádkou oděnou do záchranných vest na dvanáctikilometrovou plavbu klidným korytem Mlýnského potoka uprostřed Chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví...

Aby plavba nebyla tak „fádní a jednotvárná“, musely posádky kromě obvyklého pádlování a kochání se krásnou přírodou občas také zdolat nějakou překážku v podobě jezů či spadlých stromů ☺. Zavalitého hlodavce s hustou srstí a dlouhým plochým ocasem – bobra se bohužel nikomu spatřit nepodařilo, jeho dílo zkázy – náležitě ohlodané stromy ano.

Během tří hodin se účastníci zdárně dostali do centra Olomouce, přičemž minuli nejen

věže nejznámější moravské katedrály nesoucí jméno patrona české země svatého Václava, ale také středověké hradby a řadu dalších památek.

Na zpáteční cestě domů by byl téměř hřích nezajet do Loštic – městečka známého výrobou olomouckých tvarůžků – sýrové speciality, která je charakteristická nejen svojí chutí, ale především „vůní“ ☺.

Zdejší muzeum bylo zdrojem poměrně zajímavých informa-

cí. V současné době jde o jedinou výrobu na světě fungující

nepřetržitě od roku 1876, která má hooooódně spokojených zá-

kazníků. Z výrobní linky sjedou za rok přibližně dvě tuny těchto produktů.

Někteří zde kromě muzea ještě stihli doplnit kalorie pravou nefalšovanou loštickou česnečkou obohacenou o tvarůžky nebo Poštulkovými tvarůžkovými moučníky v Tvarůžkové cukrárně ☺.

Domů si všichni odnesli nejen příjemné zážitky, ale také vodácké osvědčení a jako bonus i suvenýr v podobě pravých olomouckých tvarůžků z podnikové prodejny.

VLÁDCE NEBES 2014 JE ZE SOBOTKY

Zdeněk Havlík

V sobotu 31. května 2014 proběhl v obchodním centru Arkády Praha Den časopisu ABC. Součástí této akce bylo republikové finále soutěže v hodů papírovou vlašťovkou Vládce nebes 2014, do které se naše škola také přihlásila...

Náš nejlepší pilot – Fanda Krejčí ze 6.A, jehož vlašťovka ve školním kole urazila celkem 17,13 metrů, než se zarazila o zadní stěnu tělocvičny, se sice do finále neprobojoval, ale svým výkonem umístil naši školu na 36. místo z 206-ti zúčastněných škol, což není vůbec špatné.

Absolutním vítězem letošního ročníku soutěže se stal Petr Pipek ze Základní školy Sobotka, který ve finálovém souboji pilotů poslal svoji vlašťovku do vzdálenosti 26,50 metru.

Příští rok si určitě zalétáme zase, takže pilujte techniku, trémujte a uvidíme...

MLADÝ ZDRAVOTNÍK

Marie Novotná, 8.C

OKRESNÍ KOLO SOUTĚŽE

Ve středu 21. května 2014 se naše skupinka ve složení Kateřina Brožová, Radim Zítka, Marie Novotná, Anna Bílková a Kristýna Tatičková vypravila do Žďáru nad Sázavou na soutěž s názvem Mladý zdravotník, kterou pořádá Český červený kříž. Všechno probíhalo stejně jako minulý rok.

Sešli jsme se na autobusovém nádraží a vydali jsme se do Žďáru nad Sázavou, kde se tato soutěž pravidelně koná. Po prezenci a úvodních slovech mohla soutěž začít. Celkem jsme museli projít sedm stanovišť a splnit vše, co bylo potřeba. Pokud jsme vše stihli a měli čas, bylo k dispozici i nepovinné stanoviště.

Začali jsme na stanovišti, které mělo znázorňovat situaci při dopravní nehodě. Druhé stanoviště bylo věnováno resuscitaci a pomoci člověku v bezvědomí. V pořadí třetí stanoviště

bylo založeno hlavně na pohotovosti a na tom, jestli víme, co v dané situaci dělat. Jednalo se totiž o zasažení elektrickým proudem v garáži za přítomnosti dívky v šoku.

Na čtvrtém stanovišti jsme si vyzkoušeli obvazové techniky na různých částech těla - ať už na kotníku, ruce nebo hlavě. Páté stanoviště bylo věnováno problému uštknutí hadem a spolykání prášků. Před námi už zbývalo jen stanoviště s nosítky a s tematikou úrazu v přírodě a jako poslední přišlo

na řadu ošetření dvou kluků po tom, co se poprali.

Vše jsme zvládli a už zbývalo jen čekat na závěrečné vyhodnocení. Není důležité, kdo se jak umístil. Důležité je, že se všichni zúčastnili a že se o toto téma zajímají. To, co se naučí nebo naučili na tuto soutěž, mohou využít i v reálném životě a nikomu se tyto znalosti neztratí. Nikdo nikdy neví, kdy bude muset pomoci člověku a kdy někdo pomůže jemu.

Celá soutěž má jasný smysl a je užitečná. Příští rok se určitě opět zúčastníme...

ZEMĚTŘESENÍ

Nina Křížová, 7.B

NA VLASTNÍ KŮŽI

19. května 2014 jsem se společně s dalšími třemi stovkami dětí vydala na čtrnáctidenní ozdravný pobyt do Řecka - Neos Marmaras - Poseidon Beach. Na tomto táboře jsme rozděleni podle věku a pohlaví do třiceti oddílů.

Letos jsem byla společně s dalšími devíti dívkami v oddíle číslo 25 a naší vedoucí byla Kristýna Řepová. Naš oddíl jsme si pojmenovaly Mimoni, protože na rozdíl od jiných oddílů jsme byly opravdu tak

trochu mimo ☺. Aby nás ostatní poznali a měly jsme v čem jít na večerní program s názvem Oddíl baví oddíl, nakreslily jsme si šátky, které se také daly využít místo čepice.

Náš den začínal budíčkem v 7:30 ráno a končil večerkou ve 22:00 hodin. Hned po budíčku jsme šly na rozcvičku, kterou jsme si udělaly samy, anebo ji vedla zdravotnice, které nikdo neřekl jinak než

„porodní bába“, protože to byla i její profese ☺. Potom jsme se umyly a šly na snídani. Během dopoledního programu šla většina oddílů na pláž, anebo jejich členové něco vytvářeli a přitom jedli svačinu složenou z veky a čerstvého ovoce, které rostlo přímo za hotelem.

Dopolední program vystřídal oběd a následně polední klid, který trval od 13:00 do 15:00 hodin. Potom se šlo na pláž nebo cvičit aqua-aerobic a v 18:00 hodin mělo mladších 15 oddílů večeri a starších patnáct potom v 18:30. Od 20:00 hodin následoval večerní program, kterým byl tvořen různými hrami a aktivitami - například MISS a MISSák, Oddíl baví oddíl, představení vedoucích, noční pošta, která je vždy v sobotu před odletem, a v neděli svíčkovaná.

nejprve na trhy a pak do města. Další akcí byl večerní výlet do Neos Marmaras, kam se vyráželo po oddílech. Pro některé tím výlety skončily, někteří jsme si však ještě zaplatili další výlet. Já si vybrala Toroneos - nejkrásnější lodní výlet, při

hodně báli. Poprvé bylo okolo poledne u oběda. Začalo to klepáním podlahy, jako kdyby někdo klepal židličkou, jak se to u nás ve třídě dost často dělá ☺, až se najednou začalo rozlívát pití, v kuchyni padalo nádobí a my jenom nadskakovali.

Některé dny byly také výlety. Pro všechny účastníky LOPu neboli LOPáky byl výlet zvaný Sithonia, který nám všem zaplatila pojišťovna. Byl to celodenní výlet, při kterém se jelo

kterém jsme se vykoupli na pláži, navštívili další město a pak skákali z lodi do moře.

Asi největším zážitkem pro nás všechny bylo zemětřesení a to i přesto, že jsme se opravdu

Tento silnější otřes (o síle 6,1 stupně) byl ještě jednou v poledním klidu, kdy jsme se museli rozeběhnout do mladších oddílů a uklidňovat je, a řeknu vám, že říkat někomu, ať se nebojí, že to bude všechno v pohodě, není zrovna legrace, když se bojíte úplně stejně nebo možná ještě víc a představujete si, jak například praskne zem a musíte si vybrat, na jaké půlce budete.

Před odjezdem do Řecka už nikdy nebudu sledovat zprávy nebo filmy o zemětřesení, kde je v extrémní síle a je to spíše sci-fi. Potom už byly jen dotřesy, které trvaly další dva dny.

I přes to všechno se mi na tomto léčebně ozdravném pobytu líbilo a doufám, že se příští rok budu moct vydat zase.

NA ŽÁKOVU HORU

Pavčina Tománková, 9.A

S JAZYKEM NA VESTĚ

Ve čtvrtek 5. června 2014 se žáci z 9.C a vybraní žáci z 9.A a 9.B vypravili na exkurzi. Ráno jsme měli sraz před kulturním domem, kam pro nás přijel autobus. Z Nového Města na Moravě jsme jeli na Cikháň, kde nás autobus vyložil.

Už během cesty jsme dostali pracovní listy, které jsme měli v průběhu dne vyplnit. Dostali jsme báječnou svačinku a šlo se. Před námi byla cesta dlouhá 13 až 15 kilometrů. SUPER! Nejprve jsme šli na Žákovu horu. Po cestě bylo plno tabulí, kde jsme hledali odpovědi do pracovních listů.

Zanedlouho jsme došli ke Stříbrné studánce, ale neměli jsme tu odvahu se z ní napít ☺. Tam jsme si také změřili tepovou a dechovou frekvenci. Pak jsme

pokračovali dál, poznávali jsme nádhernou krajinu a získávali jsme nové a nové informace. Konečně jsme vyšli jeden z mnoha kopců a opět jsme si měřili tepovou a dechovou frekvenci. Co myslíte? Byla větší nebo menší? Samozřejmě větší.

Z Žákovy hory jsme šli dále na Tisůvku. Po dlouhém a namáhavém výstupu do kopce jsme konečně vyšli nahoru, kde jsme se společně vyfotili. Poté už to bylo pořád čím dál lepší.

Už se nešlo tolik do kopečka, ale spíš z kopce, což pro nás bylo útěchou ☺. Postupně jsme se blížili ke Škrdlovicím, kde na nás v restauraci U Hrocha čekal oběd. Jelikož jsme přišli dřív, nečekal oběd na nás, ale my na něj.

Po božském obědě jsme nasedli do autobusu a odjížděli k domovu s pocitem, že jsme ušli asi 15 km a že jsme to ve zdraví přežili ☺.

Bylo to fakt SUPER!

Z PIVOVARU DO JESKYNĚ

Anna Bílková, 8.A

Ve středu 28. května 2014 navštívila 8.C s vybranými žáky z ostatních osmých tříd společně s paní učitelkou Janíčkovou a Kovačičovou Pivovar Černá Hora, Kateřinskou jeskyni v Moravském krasu, Rudice a chrám ve Křtinách.

Ráno jsme vyjžděli z Nového Města vlastním autobusem. A jak už to tak bývá, tak v autobuse bylo pěkně veselo. Ze všeho nejdříve jsme měli možnost nahlédnout za plného provozu do Pivovaru Černá Hora. Všechno jsme si mohli pečlivě prohlédnout. Po tomto zážitku někteří žáci usuzují, že pivo nikdy pít nebudou. Je zajímavé, jakými metodami se pivo čistí a vůbec celkově vyrábí.

Z pivovaru jsme přejeli do Moravského krasu, kde jsme navštívili Kateřinskou jeskyni. Zde byl ten pravý čas zapojit naši fantazii. Krápníky byly různých velikostí a tvarů a ledacos se pod nimi dalo představit. A když se vám to povedlo, viděli jste dvě sovy nebo ježibabu i s chaloupkou.

Po dobrém obědě v Jedovnici se celá naše skupina vydala

pěšky do Rudic, kde jsme mohli vidět Kolíbky nebo třeba Rudické propadání. I přes menší potíže, kdy jsme nemoh-

li najít tu správnou cestu, jsme se přece jen do Rudic dostali.

Jako poslední byl k vidění chrám Jména Panny Marie ve Křtinách. Na cestě domů byla většina dětí unavena a po páté hodině jsme se úspěšně dostali do Nového Města. Po celou exkurzi jsme měli za úkol vyplňovat pracovní listy. Na některé otázky nebylo moc lehké přijít, a tak jsme museli pozorně poslouchat a sledovat všechno, co se kolem nás dělo.

Exkurzi jsme zhodnotili jako velice povedenou. Počasí bylo pěkné a viděli jsme hodně zajímavých míst.

PRVNÁČCI V BONGU

Mgr. Markéta Niesnerová

Na svůj první dlouho očekávaný školní výlet vyrazily děti z prvních tříd v úterý 27. května 2014. Tak moc se těšily, že i cesta do zábavního parku BONGO v Brně proběhla bez větších „žaludečních“ problémů...

I když děti věděly, co asi je čeká, skutečnost předčila očekávání. Dvě hodiny objevovaly nekonečný labyrint chodeb, klouzaček, žebříků, jezdily ve formulích na závodní dráze, podnikly náročnou cestu na vrchol sopky a ty nejodvážnější vlezly do tlamy čínského draka. Samozřejmě nechyběla trampolína ani skákací hrad.

Ve chvilkách, kdy nabíraly sílu, snědly své vydatné svačinky od maminek, ale dopřály si také místní nabídku občerstvení, ze kterého se nejoblíbenější stala ledová tříšť.

Bylo dobře, že si děti s sebou vezly trička na převlečení, protože tentokrát byla opravdu

potřeba. Unavené, ale šťastné nasedaly do autobusu, v němž se ozývalo spokojené štěbetání, a někteří dokonce i usnuli ☺... Výlet to byl vskutku vyda-

řený a dětem se moc líbil. Svědčí o tom i to, že by tam chtěly jet znovu. Mnozí to mají dokonce slíbené jako odměnu za hezké vysvědčení.

2.A A 3.A VE WIKYLANDU

Anna Truksová, 9.C

V pátek 6. června 2014 měla 2.A a 3.A sraz ve čtvrt na osm před kulturním domem. Stála tam spousta dětí, které byly natěšené na školní výlet.

Když konečně dorazil autobus, děti se překotně hrnuly dovnitř, aby obsadily ta nejlepší místa. Já seděla vzadu a asi po půlhodině začalo klepání na mé rameno a otázky typu: Za jak dlouho tam budeme? Kolik zbývá ještě kilometrů do Brna? A tak různě podobně ☺.

Když děti konečně před sebou uviděly Brno, natěšené pohledy se znásobovaly a začala nová sorta otázek: Kdy bude ten Wikyland? A kde to je? Díky bohu jsme po chvíli dorazili na místo a děti s nadšením skandovaly, až autobus nadsakoval ☺. Když viděly velký areál plný prolézaček, houpaček a podobných atrakcí, jako střely byly z autobusu venku a v čele s třídními učitelkami se hrnuly dovnitř.

Po přezutí a odožení svých tašek, batůžků a čehokoliv jiného se hejno nadšených dětí rozeběhlo po Wikylandu. Mohly si zaskákat na trampolínách, zaježdět na divokém

býkovi nebo si vyzkoušet všelijaké prolézačky a klouzačky.

Ten, kdo byl unavený, si mohl jít koupit něco na pití, ale většinou to vyhrávala zmrzlina. Na závěr si mohly vydovádět děti i něco koupit, protože tam bylo jedno menší hračkářství, tak od toho název Wikyland.

Po úspěšném dobytí Wikylandu si děti posedaly před auto-

bus do trávy a svačily. Cpaly do sebe všelijaké dobroty, sladkosti nebo i řízky ☺. Po svačince v přírodě nás čekala cesta do Olympie, kde jsme v tamním multikině zhlédli pohádku Rio 2 ve 3D. Většina byla nadšená, ale našly se i výjimky, které nechápaly, proč je ten obraz plastický, a zdálo se jim, že mají asi něco s brýlemi ☺. Ještě hůř na tom byli ti, co tam usnuli, což se vážně stalo, takže z filmu moc neměli ☺. Ale únava se po tom divokém řádění ve Wikylandu dala pochopit.

Po skončení filmu se krátkou dobu bloudilo po Olympii, ale východ jsme zdárně našli. Cestou zpátky usnuli ti, kteří v kině nespali, a ti, co neusnuli, si s paní učitelkou i zazpívali. Do Nového Města se vrátil autobus plný krásně unavených dětí, ale myslím, že moc spokojených...

2.B A 3.B NA HRADĚ VEVEŘÍ

Mgr. Ivana Fousková

V úterý 3. června 2014 se třídy 2.B a 3.B vypravily na školní výlet. Čekala nás prohlídka hradu Veverí a bohatý program s vyráběním na nádvoří zvaném Příhrádek.

Počasí se klubalo z tmavých mraků, když nás autobus vezl vstříc dobrodružství, ale ukázalo se i sluníčko, a tak se všichni se těšili a po cestě vládla dobrá nálada. A jak to všechno vypadalo, jak se nám výlet vydařil? O tom napsali žáci 3.B následující řádky...

Na hradě Veverí to bylo moc pěkné. Byli jsme na prohlídce hradu. Paní průvodkyně nám říkala pověsti. Když prohlídka skončila, paní učitelka nám dala rozchod na nádvoří. S klukama jsme si šli něco koupit. Pak jsme špehovali Filipa a pak jsem šel s klukama do zbrojírny. Jirka nás vyfotil. Pak jsme se nasvačili a za chvíli začal cirkus. Nejvíc se mi líbilo žonglování a loutkami. Nakonec klaun přesekl ve vzduchu jablko. Pak jsme jeli zpátky autobusem. V autobusu jsme se hodně nasmáli. Chtěl bych zažít takový super výlet i příští rok. Moc se mi to líbilo.

Filip Mareček

Nejvíc se mi líbila prohlídka hradu. Byla tam pěkně pomalovaná jídelna a prý v té jídelně straší. A v jednom sále byly ve zdi tajné dveře pro sluhy. Byla tam i hla-domorna a v ní hrozná tma. Po prohlídce jsme šli nakupovat a já jsem si koupil dva kamínky do sbírky - jeden modrej a druhěj zelenej. Potom jsem koupil podkovu pro sestru a list u kováře pro mamku. Pak jsem potkal Marka Cihláře a šli jsme spolu na házení sekerkami. Pak jsem šel vyrobit rytíře pro tatku a pak jsem znovu potkal Marka a koupili jsme si zmrzlinu. Začalo trochu pršet a byl cirkus a byla tam sranda. Pak jsme jeli domů a s Martinem a Denisou jsme si povídali vtipy.

Ondra Kadlec

Když jsme dojeli na hrad Veverí, tak jsme si nejdříve dali svačinu. Potom jsme šli na prohlídku hradu. Průvodkyně nám řekla, proč se jmenuje Veverí, že ten hrad dobyli Němci a že v tom hradě straší. A také že tam není úplně všechno, protože tam lidi kradou. Šli jsme na terasu. Byl tam ohromný výhled. Pak jsme šli do zbrojnice a tam jsme si vyzkoušeli zbraně a brnění. Měli tam figuríny a na nich bylo oblečení, které nosily služky a urození pánové a dámy. Prohlídka se mi líbila. Potom jsem si vyrobila svíčku pro babičku, rytíře pro mámu a pro sebe jsem koupila náhrdelník s hlavou draka. A pak byl cirkus. Můžu říct, že se všichni bavili.

Hana Štrofová

ČTVRTÁCI V ŘÍŠI POHÁDEK

Mgr. Pavlína Poláčková

Jako procházka pomyslnou branou do dávné historie hradu Veverí vyzněl výlet obou čtvrtých tříd ve středu 11. června 2014, kdy předpověď počasí slibovala tropické teploty a vůbec se tentokrát nemýlila...

I přesto si žáci výlet náležitě vychutnali. Kromě prohlídky zpřístupněných prostor hradu s trpělivou slečnou průvodkyní navštívili také Říši pohádek. Ocitli se totiž v pomyslné šatně královské rodiny princezny

Arabely. Zhruba padesát kostýmů a rekvizit je vrátilo do osmdesátých let minulého století, kdy se začal točit dnes již téměř kultovní devětatvacetidílný televizní seriál Arabela.

V průběhu celého dne si čtvrtáci vlastnoručně vyrobili svíčku u svíčkaře nebo ozdobili látku potiskem. Při práci pak pozorovali mistra cechu kovářského, ti odvážnější si ji také mohli vyzkoušet. Na historické

střelnici si zájemci vystřelili z kuše, k dispozici byly také repliky chladných zbraní, brnění či přilbice z různých historických období. Nechyběla ani žonglérská dílna s výukou různých žongléřských technik. Na závěr byla připravena pohádka pro děti i dospělé s herci a loutkami, nabízející jak pobavení, tak ukázky cirkusového řemesla.

Místní občerstvení s nabídkou ledové tříště či zmrzliny přišlo také k chuti a obsah peněženek výletníků se rychle tenčil. Ač bylo téměř nesnesitelné vedro, nikoho naštěstí nesklátilo a výlet se vydařil.

PÁTÁKŮM PATŘILA PRAHA

Mgr. Pavlína Poláčková

Praha, jedno z nejkrásnějších a nejnavštěvovanějších měst nejen v evropském, ale také celosvětovém měřítku. Každoročně jej navštíví přes pět milionů turistů, mezi něž se v první polovině května zařadili už tradičně také žáci obou našich pátých tříd. Itinerář, neboli cestovní deník byl poměrně náročný a čas byl jejich úhlavním nepřítelem...

První vyrazila 6. května 2014 třída 5.A. Úderem deváté hodiny ranní vykročili všichni směrem k Staroměstskému náměstí, prošli kolem budovy České národní banky, paláce Hybernia a Obecního domu skrz Prašnou bránu. Minuli dům U Černé matky boží, Karlovu univerzitu i Stavovské divadlo, aby poté mohli obdivovat všechny pamětihodnosti „Staromáku“.

Další kroky vedly na Karlův most s jedinečným výhledem na Pražský hrad. Po poledni se přenesli do časů dávno minu-

lých zámořských objevů v Náprstkově muzeu. V maketě prosté kabiny Kryštofa Kolumba na lodi Santa Maria vpluli mezi krvelačné piráty, ba co víc, dokonce se jimi na chvíli i stali při výrobě svých originálních pirátských vlajek...

Od Náprstkova muzea je to coby kamenem dohodil ke kapli Betlémské, kterou si rozhodně nemohli nechat ujít. Husitský chorál si sice nezapívali, ale nádhernou akustiku přece jenom vyzkoušeli – kaplí se triumfálně rozléhaly české lidové...

Posledním zastavením byla prohlídka Národního divadla od sklepa až po půdu. Pak už jen rázným krokem ke svatému Václavovi a odtud pak na Wilsonovo nádraží. Osm hodin uteklo jako voda, nastal čas návratu...

5.B vyrazila přesně o týden později. Základní program – tedy Staromák, Karlův most, kaple Betlémská a Národní divadlo byl stejný, piráty však nahradili alchymisté v podzemních laboratořích Rudolfa II. V Muzeu alchymie žáci nahlédli do míst, kde v době renesance alchymisté vyráběli elixír věčného mládí, kámen

mudrců a neušlechtilé kovy měnili ve zlato...

Závěr tohoto dne patřil workshopu v Gastronomickém muzeu, spojenému se stolováním nejen v historii, ale především v současnosti. Nechyběla ani praktická ukázka jednotlivých typů příborů a prostírání. Žáci se snad naučili, na co se jaké příbory používají, kde je jejich místo na stole a samozřejmě také základní pravidla správného stolování. Doufejme, že si je přenesou i do naší školní jídelny ☺...

Každý z výletů byl jiný, každý měl své kouzlo, ve finále však byli spokojeni všichni...

MINIGOLF A BUŘTY SE 6.A

Jarmila Příhodová a Monika Zajíčková, 6.A

3. června 2014 jsme se všichni sešli v průjezdu školy v 7:30 hodin, kde na nás trpělivě čekaly paní učitelky. Jako školní výlet jsme si totiž zvolili turistickou vycházku do okolí Nového Města na Moravě. Cílem výletu byl minigolf u hotelu Ski.

Rozdělili jsme se na čtyři družstva po šesti a mohlo se vyrazit. Šli jsme lesem Ochoza, prošli jsme kolem koupaliště, kde byla první zastávka a první úkol, a pak jsme zamířili na Jelení skalku. Někteří byli velmi aktivní a hned se odhodlali na ni vylézt. Také jim dlouho netrvalo najít kešku.

Potom jsme pokračovali k hotelu Ski. Cestou jsme plnili různé úkoly, jako například stavění ohniště, přenášení osob, házení šiškou na strom... Když jsme dorazili k hotelu, zapůjčili jsme si míčky a gol-

fové hole a mohlo se začít hrát. Vedli jsme si velmi dobře. Když jsme dohráli, odevzdali jsme vybavení a zastavili se v hotelu na zmrzlinu.

Následovalo opékání buřtů a špekáčků. Dokonce se našel i jedinec, který si opekl i rohlík se salámem, pak ještě sušenku a nakonec i perník ☺.

Pak už nás čekal jen návrat do školy... Byl to docela malý výlet, ale určitě stál zato. Celé třídě se líbil...

6.B V PRAŽSKÉ ZOO

Anna Jančíková, 6.B

V úterý 3. června 2014 jsme byli s naší třídou na výletě v pražské ZOO. Ráno v 5:50 jsme se všichni sešli na vlakovém nádraží a poté se vydali do Žďáru nad Sázavou, kde na nás již čekal vlak s kupěčky...

Cesta do Prahy byla dlouhá, ale nám to ani nevadilo. Celou cestu jsme hráli různé hry, povídali si, zpívali... Na nádraží v Praze daly paní učitelky každému číslo, které jsme používali vždycky, když došlo na počítání, jestli se někde někdo neztratil. Do ZOO jsme se dostali malým autobusem, ve kterém byla doslova hlava na hlavě.

Zoologická zahrada se mi moc líbila! Měli tam spoustu ptáků, šelem, opic i plazů. Když jsme prošli celou dolní část zahrady, nechali jsme se vyvézt lanovkou do horní části. Tam byla rovněž spousta krásných zvířat, ale ne tolik jako dole. Nejvíce se mi z celé prohlídky líbily šelmy a surikaty. Když jsme odcházeli, mohli jsme si

ještě v malém obchůdku nakoupit suvenýry.

Dále jsme se vydali na Staroměstské náměstí. Právě odbíjel orloj. Byla tam spousta lidí a chvíli co chvíli okolo nás projel kočár s koňmi. Následovala procházka po Václavském náměstí a rozchod. Já jsem šla

s holkama nejprve do KFC a potom ještě do několika obchodů. Kluci zase navštívili McDolands.

Bylo to super a doufám, že příští rok se nám školní výlet opět takto vydaří!

6.C NA ŠPILBERKU A V LASER GAME

Barbora Mikešová, 6.C

9. června 2014 vyrazila naše třída na školní výlet. Měli jsme namířeno do Brna na hrad Špilberk a moc jsme se těšili na Laser game. Začalo to tím že jsme se všichni sešli na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě...

Když jsme nastoupili do vlaku, všichni jsme si povídali, jak moc se těšíme. Ve Žďáru na Sázavou jsme přestupovali na vlak, který už mířil do Brna, ale byl docela obsazený, tak jsme se musili vejít na jednu sedačku tři, ale tím to byla větší sranda ☺.

V Brně jsme nejdříve zamířili na hrad Špilberk. Když jsme tam došli, dali jsme si sváču

nebo se aspoň napili a šli jsme na prohlídku. Nebyla to ale prohlídka samotného hradu, protože jsme zamířili do kámat, tedy do proslulého vězení. Bylo to tam super! Jednu celu jsme si i vyzkoušeli, ale moc vábné to tam nebylo ☺.

Když prohlídka skončila, šli jsme se naobědvat. Měli jsme u toho krásný výhled na Brno a moc se nám líbila největší br-

něnská budova. Po obědě jsme vyrazili na toužebně očekávanou Laser game. Na místě jsme se rozdělili na čtyři skupiny, vždycky dvě hrály proti sobě. Byla to velká zábava a moc se nám to líbilo.

Následovala návštěva Vaňkovky. Ale ještě před tím jsme zašli na takové schody, po kterých tekla voda, a osvěžili se. Největším zážitkem na těchto schodech byl, že jsme potkali známou herečku ze seriálu Ulice Mariku Procházkovou (Milada Hladíková), se kterou jsme se vyfotili ☺. Pak už jsme byli ve Vaňkovce a šli jsme nakupovat.

Když jsme se po dvou hodinách sešli, čekala nás už jen cesta na nádraží a vlak domů. Ve Žďáře jsme ještě jednou přestoupili a potom jsme už zastavili v cílové stanici. Na některé už čekali rodiče, někteří šli domů sami. Myslím si, že každý měl doma rodičům co vyprávět, protože výlet to byl opravdu skvělý...

7.A NA PŘEHRADĚ

Adéla Šišková a Daniela Palečková, 7.A

V pátek 9. května 2014 jsme se s naší třídou vydali na výlet. Naším cílem byla přehrada Vír, kde jsme si chtěli prohlédnout elektrárnu, vnitřek přehrady a také úpravnu vody, neboť Vírská přehrada je významným zdrojem pitné vody pro mnoho desítek tisíc lidí.

Jeli jsme vlakem do Bystřice, kde jsme měli asi 45 minut rozchod. Všichni jsme chtěli něco koupit mamkám k svátku, a tak jsme chodili všude možné. Po rozchodu jsme šli na náměstí a poté rovnou na auto-

bus, se kterým jsme jeli do Víru.

Zde jsme se šli podívat na přehradu a chtěli jsme zjistit, jak to všechno vlastně funguje. Prohlédli jsme si tunely pod přehradou, její vnitřek a podívali se i do vodní elektrárny.

Pak jsme se přesunuli do úpravy vody, kde se ta obyčejná povrchová voda mění na pitnou. Mají zde zajímavost, která všechny zaujala. V akváriu jsou totiž ryby fungující jako pokusní králíci. Dokud jsou ryby naživu, znamená to,

že je voda v pořádku. Pokud se s nimi něco stane, je to signál pro pracovníky, kteří vědí, že vodu nesmí vypustit z úpravny pryč.

Po prohlídce jsme si dali svačinu a pokračovali jsme pěšky na rozhlednu Karasín. Někteří se loudali a ti rychlejší na ně museli otráveně čekat. Občas se ozvaly i nadávky a nářky, ale cestu jsme si museli odšlapat ☺. Po několika kilometrech jsme se u cíle všichni občerstvili a odpočinuli si. Pak jsme vyšlapali 128 schodů na vystoupili na ochoz věže, který je 25 metrů nad zemí. Výhled z vrcholu rozhledny byl úžasný!

Zpáteční cesta do Bystřice již byla lepší než cesta na rozhlednu, i když se muselo jít polem a loukami. Paní učitelky

nám ještě daly rozchod na zmrzlinu a pomalu jsme šli na vlakové nádraží. Někteří se ale docela vlekli, a proto jsme vlak dobíhali na poslední chvíli.

Naštěstí jsme ho stihli a domů jsme dorazili spokojení a ve správném čase.

7.B NA HRANĚ ZÍTŘKA

Tereza Šebková, 7.B

V naší třídě se o výletu začalo diskutovat už někdy na konci dubna a objevilo se velmi mnoho nápadů. Ale nikdy to nevyhovovalo všem. Už jsme ani nedoufali, že někam pojedeme, až jsme se nakonec konečně všichni shodli, že na výlet zamíříme do Jihlavy...

V pondělí 9. června 2014 jsme se brzy ráno setkali na vlakovém nádraží v Novém Městě a vydali jsme se směrem na Jihlavu. Naším doprovodem byly paní učitelky Renata Slámová a Eva Ficová. Cesta do Jihlavy utekla docela rychle a mohli se vydat na další dobrodružství. Čekala nás totiž návštěva jihlavské ZOO.

Tam na nás čekala velmi milá paní průvodkyně, která s námi obešla okruh, na němž jsme viděli krásná zvířátka. U všech zvířat nám řekla velmi zajíma-

vé informace. Chtěli jsme jít na náměstí, ale z toho sešlo, protože bylo velké teplo, a proto jsme vydali do City Parku. Tam nám paní učitelka dala rozchod. Každý si šel, kam chtěl on sám. Někdo se

šel občerstvit, někdo nakoupit něco hezkého na sebe.

Potom přišlo to, na co jsme se všichni hodně těšili - kino. Vybrali jsme film Na hraně zítřka a musím říct, že všem opravdu moc líbil. Určitě bychom na něj šli znovu. Po fil-

mu už jsme se přesunuli k vlakovému nádraží a odjeli jsme spokojeni domů.

Byl to velice hezký a příjemný výlet a děkujeme paní učitelce Renatě Slámové, že to tak hezky zorganizovala.

8.A V KUTNÉ HOŘE DOLE V DOLE

Anna Bílková, 8.A

4. června 2014 si žáci 8.A spolu s naší paní učitelkou Janíčkovou a panem učitelem Smékalem náramně užili. Kdo by nechtěl strávit krásný slunečný den v Kutné Hoře ve stříbrných dolech a bobové dráze? Mezi námi výletníky se rozhodně nikdo takový nenašel...

Ráno jsme se nakonec všichni úspěšně dopravili na vlakové nádraží a bez jakýkoliv obtíží jsme se dostali do Kutné Hory. Jako první jsme se mohli těšit na doly, kde se těžila stříbrná ruda. Úsměv na tvářích nám trochu povadl ve chvíli, když jsme spatřili předchozí skupinu, jdoucí z dolů po městě

v hábitech horníků z dřívějších. Všichni na sobě měli bílý plášť, přilbu a v ruce místo kahanu, jako měli horníci v době, kdy se ruda v Kutné Hoře ještě těžila, baterky.

Když jsme si pak tyhle úbory oblékli i my, vyrazili jsme vzhůru - tedy spíš dolů do dolů

☺. Protáhli jsme se různými chodbičkami, nejnižším i nejvyšším místem v dole a vyzkoušeli jsme si, jaké to horníci měli s kahanem, když jim zhasnul. Poté jsme se dozvěděli ještě něco o prodeji a zpracování stříbrné rudy a hurá na rozchod.

Po hodinovém rozchodu jsme se přesunuli na místní bobovou dráhu, nejdelší v celé České republice. Hodně lidí se bálo, ale po prvním kole byl strach

pryč. Na téhle atrakci se všichni vyčerpali tak, že byl pro některé skoro problém dojít na vlak. Jak už to ale bývá, ve vlaku všechna únava opadáva.

Do Nového Města jsme se ale dostali celkem bez rámusu. To už bylo šest hodin, a tak jsme se plni zážitků rozešli domů.

S 8.B DO AQUAPALACE A PALLADIA V PRAZE

Kateřina Brožová, 8.B

Tento rok se naše třída 8.B vydala do vodního ráje v Praze. Na tento výlet se nás ze třídy vydalo méně, ale přesto jsme si ho s parádní náladou užili...

Ráno jsme vyjžděli z nádraží v Nové Městě na Moravě. Úspěšně jsme se nalodili do vlaku, který nás v 6:04 odvezl do Žďáru. Tam jsme přestoupili na rychlík do Prahy. Když se vlak rozjel, přišel náš hrdina dne Hynek Sláma a oznámil paní učitelce Ficové a Hnízdil-

lové, že si nechal ve vlaku, který nás dovezl do Žďáru, mikinu ☺. Díky jednomu hodnému pánovi od Českých drah se mikina našla a byla celý den uschována na nádraží v Novém Městě.

Paní učitelka Hnízdilová byla tak hodná, že nám zarezervo-

vala místa ve vlaku. Nedostali jsme sice kupéčka, to ale nebylo tak moc na závalu. Když jsme přijeli do Havlíčkova Brodu, Vašek Král se rozhodl „dát si dvacet“. Musíme mít pochopení - vstávat tak brzo není pro některé procházka růžovým sadem ☺. Za cestu do

Prahy se toho ve vlaku událo hodně, ale však to znáte, tak vám o tom nemusím povídat...

V Praze jsme z hlavního nádraží jeli metrem do stanice Opatov a odtud aquabusem do vodního ráje. Byli jsme rádi, že už jsme na místě. Paní učitelka zaplatila, rozdala nám čipy a mohli jsme se jít převléct a pak hurá do bazénu. Chvilku trvalo, než jsme našli pro nás hlavní část s tobogány, ale přece jsme ji objevili. Pak už to byla jedna výzva za druhou, abychom je vyzkoušeli všechny.

Jsm rádi, že se mezi nás ve sjíždění tobogánů a skluzavek zapojily i naše paní učitelky. Abyste si nemysleli, že si to

neužili - paní učitelka říkala, že je potřeba vypustit adrenalin, a to se stalo při sjíždění tobogánů ☺. Zjistili jsme, že každou hodinu je vlnobítí. Proto jsme se sešli u bazénu a už to jelo. Byly to docela rány, každá vlna měla velkou sílu. Trochu nám smetla i paní učitelku Ficovou ☺. Pak se paní učitelka posadila ke kraji a už nás jen zpovzdálí sledovala.

Po třech hodinách strávených v Aquapalace jsme odjeli aquabusem na stanici Opatov a odtud na Florenc a do Palladia. Měli jsme rozhod, ale před tím jsme byli poučeni o tom, v jakém jsme patře a jak se tam dostaneme, aby se nikdo z nás neztratil. Poté šel každý, kam chtěl.

Nikdo se nezatoulal a v určném čase jsme se opět všichni sešli. Čekala nás už jen zpáteční cesta. Vrátili jsme se metrem na hlavní nádraží, nasedli do vlaku a alou domů. Cestou nám zase Vašek usnul, ale tentokrát se k němu přidal i Petr Svoboda. A náš hrdina dne? Ten si ve vlaku pouštěl písničku Jarošovský pivovar, tak doufejme, že z něj bude mít aspoň paní učitelka Renata Slámová radost, že se v jejích hodinách hudebky něčemu přiučil ☺.

Myslím si, že to byl výlet plný zážitků, že se nám povedl a že jsme si ho všichni moc užili...

PUTOVÁNÍ KRAJSKÝM MĚSTEM S 8.C

Martina Milušková a Markéta Librová, 8.C

12. června 2014 jsme v sedm hodin ráno celí natěšení vyrazili vlakem směr Jihlava na náš letošní školní výlet...

Prvním bodem našeho programu byla návštěva Pivovaru Ježek. Dozvěděli jsme se něco málo o historii Jihlavy a pak nám pan průvodce povídal

Po rozchodu nás čekal výstup na Bránu Matky Boží nedaleko náměstí. Opět jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí z historie našeho krajského města.

Po výstupu na věž a krásném výhledu na celé město nás už čekala poslední aktivita našeho výletu – kino. A tak jsme se vydali na cestu do multikina CineStar. Nakoupili jsme si popcorny, coca-coly a další „zdravé“ věci a šli jsme do sálu. Promítali nám 3D film Zloba – Královna černé magie. Většina z nás byla spokojena a film se jim líbil.

Po skončení kina nás už čekala jen cesta domů. Do Nového Města jsme se vrátili kolem

hlavně o samotném pivovaru. Viděli jsme, jak se pivo připravuje, a k našemu překvapení následovala i maličká ochutnávka pivečka ☺.

Po prohlídce pivovaru jsme vyrazili do Jihlavského podzemí, do katakomb. Chodbičky, kterými jsme procházeli, byly velmi tajuplné. Paní průvodkyně nám vyprávěla o duchovi, který se zde zjevuje. Většina z toho měla srandu a samozřejmě tomu nevěřila, ale našli se i jedinci, kteří měli pořádně nahnáno. Po prohlídce jsme dostali krátký rozchod na Masarykově náměstí. Většina ho strávila v McDonaldu, byl také čas oběda.

Měli jsme také možnost vyplnit si krátký kvíz, který se týkal výstavy pohádkového světa skřítků a strašidel, jež se zde právě konala. Za správné vyplnění jsme získali dokonce „vyšvědčení“.

osmé hodiny večer. Celý výlet hodnotíme kladně a jsme s ním spokojeni. Byl to opět jeden z dobře prožitých dnů s naší třídou...

9.A V ROZPÁLENÉM BRNĚ

Josef Novotný, 9.A

Píše se 11. červen 2014 a celá naše třída se kousek po kousku schází před budovou vlakového nádraží v Novém Městě na Moravě. Tak začíná horký a slunečný den ve znamení našeho posledního třídního výletu...

Cesta započala, když celá třída, perfektně přepočítaná, aby vše bylo kompletní (přeci jen - ztratit někoho na posledním výletu by jistě nebylo příjemné), nastoupila do „krcálku“, který měl za úkol dovézt nás do Tišnova, odkud jsme pokračovali dál do Brna. Každopádně celá cesta tam proběhla poměrně v klidu, jenom po vystoupení bylo třeba najít ten správný východ. Ale ani to nebyl nebetyčný problém a brzy jsme dorazili na první stanoviště naší cesty - Laser game.

Zde jsme byli rozděleni do tří týmů, převlékli se a po pár nezbytných instrukcích se první dva týmy vydaly do arény. Ta byla plná všelijakých překážek, krytů, úkrytů a mírně zakouřená, aby bylo jasněji vidět, kam je vedena naše palba. Po mnoha našich úmrtích a mnoha oživeních (každý hrál dvě hry) si ještě pár lidí, kteří měli pocit, že jim zbývá nějaká energie, koupili poslední hru - ta byla asi nejvíce „epická“ ☺.

Nastal čas přesunout naše bojem vysílená těla na nedaleký Špilberk, který přes to, že není

od laseru daleko, je na kopci. To samozřejmě nemusí znamenat nic hrozného, ovšem pouze za předpokladu, že za A: není vedro nebo je slunce alespoň pod mrakem; nebo za B: není vaše jediné oblečení na

převlečení nasáklé potem tak, že by se dalo ždímat. Bohužel nás se týkaly oba případy, ale jelikož jsme tušili, že nahoře čeká vysněný odpočinek (jakože opravdu byl), tak bylo jen otázkou naší vůle, jak dlouho nám to potrvá. No, dlouho to opravdu nebylo ☺.

Po nádherném a snad i zaslouženém odpočinku už nás očekávala paní průvodkyně. Ta nás provedla tamními kasematy a podrobným výkladem poučila naše mozky o tom, jak to tam kdysi chodilo. Po této prohlídce se naše výprava dala směrem k „tekoucím schodům“, které pro nás měly být krátkodobým vysvobozením z vysokých venkovních teplot. Problém ovšem byl, že tyto „tekoucí schody“ jaksi netekly, a tak jsme se všichni naplnění částečným zklamáním vydali do Vaňkovky. Tam měl být výlet zakončen.

Po rozchodu, při kterém se někteří občerstvovali, jiní nakupovali, a někdo dokonce zvládl oboje, bylo třeba dostat se na nádraží, které je vlastně

hned vedle. Avšak domů jsme nejeli jen tak obyčejným „krcálkem“, nýbrž rychlíkem. A jako cesta tam, tak i cesta zpět proběhla bez komplikací.

Ano, byl to nádherný výlet. Náš nádherný, oficiálně poslední třídní výlet...

9.B V RÁJI MOTÝLŮ A DINOSAURŮ

Mgr. Petr Smékal

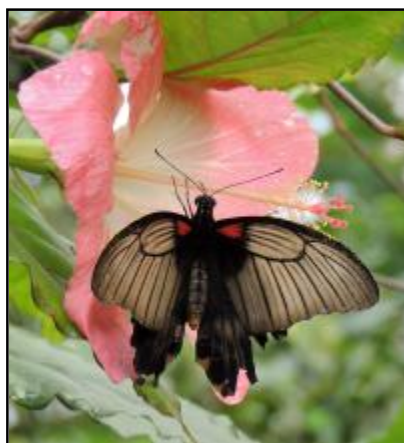
Na svůj poslední školní výlet zamířila třída 9.B 6. května 2014 do Prahy. Na rozdíl od předchozích dvou výletů nám počasí vyšlo téměř ukázkově. V sedmičce i osmičce nás trápil déšť a zima. Letos, jakoby si to počasí chtělo trochu vylepšit, svítilo sluníčko a bylo krásně teplo...

Cesta vlakem byla skvělá – měli jsme místenky a kupéčka a to je přece základ každého dobrého výletu ☺. Po dobrodružné cestě metrem (spousta lidí a jezdících schodů) jsme dorazili do botanické zahrady. Šli jsme do skleníku Fata Morgana. Zde byla výstava motýlů, které k tomuto účelu dovezli až z daleké Anglie. Před skleníkem byla neskutečná spousta lidí. Asi tak tisíc malých dětí ze školek. My jsme se museli do skleníku doslova vnutit a vetřít. Bylo nás jen patnáct, tak to nebyl takový problém.

Uvnitř byla tropická džungle z různých světadílů a spousta motýlů různých barev, tvarů a velikostí. Neměli chudáci ve skleníku lehký život. Ti, co nestihli uletět do větví, byli

decimováni již zmíněnými mrňaty ze školek. Motýli, jako

by u nás cítili bezpečí, sedali nám na záda i na ruce. Krása...

Jakmile jsme vyzvedli zapomenutou Terezu ze záchodu ☺, přesunuli jsme se na polední svačinku do trojského zámku. Po jídle, pití a odpočinku se

jelo na Výstaviště Holešovice. Zde je k vidění výstava dinosaurů - samé originály. Za sebe musím říct, že jsem byl trochu zklamaný. Za ty peníze (200 Kč na žáka) to asi nestálo. Ale přiznám se, že jsem podlehl kouzlu reklamy, která slibovala desítky koster dinosaurů...

Po nezbytné návštěvě nákupního centra Palladium se jelo domů. Opět jsme naštěstí měli místenky, protože jinak bychom stáli až do Kolína na jedné noze a ještě ne na své ☺. Poněkud nedůtkliví cestující byli vykázáni z našich míst a jejich nadávky na naši adresu jsme ani nevnímali. Byli jsme rádi, že sedíme. Rada na závěr pro všechny: kupujte si i místenky ☺.

9.C V BESKYDECH

Radka Křížová, 9.C

V pátek odpoledne 20. června 2014 se celá naše třída sešla před kulturním domem. Čekal nás totiž tolik vytoužený třídní výlet do Beskyd.

Když dorazili i poslední opozdilci, naskládali jsme si věci do kufru minibusu a vyrazili. Po dlouhé cestě, která trvala tři a půl hodiny, minibus konečně zastavil před hotelem Beskyd v Trojanovicích. Protože byli všichni vyhladovělí, vydali jsme se nejdříve na večeři - smažený sýr a brambory. Poté jsme si odnesli věci do pokojů a vybalili si.

O něco později jsme se ještě vydali na krátkou procházku pod lanovku. Zjistili jsme, kde přesně se lanovka nachází, jakou má provozní dobu a vydali se zpět do hotelu. Zbýlý

čas pak trávil každý po svém. Někdo hrál hry, jiní si jen tak povídali.

Druhý den jsme se po vydatné snídani vydali na celodenní túru. Nejdříve jsme lanovkou vyjeli nahoru na Pustevny, odkud jsme se vydali k prvnímu cíli - soše Radegasta. Zde jsme pořídili pár fotografií a pokračovali ke kapli sv. Cyrila a Metoděje.

Odtud jsme sešli dolů do Rožnova pod Radhoštěm, kde nás čekala prohlídka Valašského muzea v přírodě. I když všechny velmi bolely nohy, každý našel ještě trochu energie k po-

k poslednímu bodu programu, kterým byl bazén ☺. Po večeři už nikdo neměl náladu cokoli dělat, tudíž každý zaplul do některého z pokojů a bavil se posvém.

V neděli ráno jsme se opět sešli u snídani, po které následovalo balení. Když všichni vrátili pokoje do původního stavu, vyrazili jsme směr Technické muzeum Tatra v Kopřivnici. Když si všichni prohlédli vystavené exponáty, pořídili jsme ještě poslední společnou fotografii a vydali se směrem na Nové Město na Moravě.

Myslím, že se výlet opravdu povedl, a nezbyvá tedy než poděkovat paní učitelce třídní za jeho realizaci.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

NÁŠ VÝLET DO ZOO

Mgr. Jana Láchová

V úterý 3. června 2014 naše škola odjela na školní výlet do Dvora Králové. Navštívili jsme největší zoologickou zahradu v Čechách a projeli jsme Safari. I letos jsme se vydali společně s kamarády ze ZŠ Radňovice...

Cesta proběhla bez problémů, už v 10 hodin jsme stáli u brány ZOO. Hned nás zaujal hrad z lan, provazových žebříků a průlezek, tak jsme si s radostí všichni protáhli naše těla.

Využili jsme mimořádné příležitosti prohlídky Afrického safari se zoolektorem, který nás seznámil se zvířaty a pověděl o nich mnoho zajímavé-

ho. Safaribusem jsme se projeli jako v africké přírodní rezervaci a mohli pozorovat ve volné přírodě hodně zvířat.

V tropických pavilonech nás hlavně zaujali plazi a tygři, ve výbězích zebry, žirafy, sloni a nosorožci. Vyřadili jsme se i v hracím koutku, svezli se vláčkem a nejvíc jsme se nasmáli jízdom na klouzačce.

Samozřejmě jsme stačili utratit i nějaké korunky v ZOO Shopu a nakoupit si něco dobrého na zub.

U jednoho výběhu s nosorožci jsme potkali zajímavou osobu – dceru pana Vágnera... Ta natáčela s televizí Nova reportáž do pořadu Víkend. Viděli jsme tak práci kameramana, reportérky, zvukaře...

(Pro informaci: pan Ing. Josef Vágner zorganizoval osm expedic do Afriky a dovezl do Dvora Králové více než 2000 zvířat.) S paní Vágnerovou a její dcerou jsme se vyfotili,

možná nás zabrala i kamera a třeba budeme v televizi ☺.

Nechtělo se nám jet domů, ale čekala nás daleká cesta, a tak jsme v půl šesté nasedli do autobusu. Přijeli jsme v půl

osmé unavení (někdo z nás i cestou usnul – vid', Davide ☺?), ale plní zážitků. Byl to opravdu krásný den!

FOTBALOVÉ UTKÁNÍ

Ivana Staňková

V pátek 13. června 2014 jsme sehráli tradiční fotbalové utkání proti kamarádům ze školní družiny Radňovice...

Vybaveni transparenty a vlajkami jsme se odebrali na místní hřiště, kde nám dva tatínci připravili branky a vyznačili hrací plochu. Samozřejmě se ujali i funkce rozhodčích. Souboj to byl úchvatný, naši hráli výborně, útočili, stříleli jednu ránu za druhou... Bohužel, víc štěstí měli soupeři a v druhém poločase vedli 1:0. Diváků se sešlo hodně a všechny hra úplně pohltila – povzbuzování muselo být slyšet snad až v Novém Městě ☺.

Ten největší křik se ozval, když jsme 1 minutu!!! před koncem vyrovnali! Jenže se hraje o putovní pohár a vítěz může být jen jeden... Prodlou-

žení. Nervy. Poslední zbytky sil. Vypětí. Napětí... Góóól!

Dali jsme ho! Jenže do vlastní branky! Jasné – pátek třináctého ☺!

Fotbalisti se sportovně rozloučili, společně vyfotili, byli vyhlášeni nejlepší hráči (náš Honzík Pochop z 1. třídy) a... v září se těšte, přijdeme si pro pohár k vám ☺!

HRA JE U KONCE

Ivana Staňková

Celoroční hra ve školní družině, jejímž cílem bylo postupné prozkoumávání neznámého domu se zamčenými pokoji, je u konce. Dům je prozkoumán a pro všechny otevřen...

Květnový pokojíček lákal hlavně kluky – měl název **TECHNICKÝ** a vstupovalo se do něj pomocí oranžového klíčku. Vysvětlili jsme si, kdo je to „kutíl“ a co všechno umí.

Zajímali jsme se o technické vynálezy od historie po sou-

nejčastěji provedeny z Lega, ale i z papíru či plastu.

Naše úkoly byly zaměřeny hlavně na zručnost, pohotovost a schopnost poradit si s problémem – vázali jsme mašličku, vytahovali hřebíky, skládali řetěz z kroužků, puzzle, na-

KOJI? Duhový klíček nám umožnil vstup a my denně řešili hádanky o ceny, bavili se legračními kvízy a soutěžemi, vyráběli diplomy a medaile, abychom se mohli navzájem oceňovat... Nejvíce času jsme ale trávili venku a bavili se dobře na hřišti i v lese.

A jak to všechno dopadlo? Celý **DŮM PRO VŠECHNY** je otevřen, prozkoumán, poznán a nejlepší sběrači bodíků budou obdarováni pěknými cenami. Diplom ale dostanou všichni, protože celý rok vydrželi!

časnost, ověřovali si znalosti o strojích, autech, motorkách, ale i o drobnostech, které ulehčují život – například zip nebo pračka. Poznávali jsme různé druhy nářadí a pomůcek, učili se je pojmenovat a také vymýšlet jiné, které by byly lidem užitečné. Prototypy byly

vlékali nit do jehly, skládali z papíru lodičky, vystřihovali a zdobili roboty... Na konci měsíce překvapivě prohlásila děvčata, že to byl jeden z nejzábavnějších pokojů ☺.

Na červen se těšili všichni – co asi bude v **ZÁBAVNÉM PO-**

1. a 2. roč., umístění a body

1. Kristýnka Průdková	6 992
2. Verunka Hlaváčová	6 651
3. Florián Tecl	6 072

3. a 4. roč., umístění, body

1. Vendy Peňázová	15 905
2. Verča Mičková	14 711
3. Vojta Košík	7 587

Kdo sebral nejméně 8 z 10 klíčků, bude ještě hledat poklad, tak se pořád máme na co těšit... ☺

Od školního roku 2011-2012 je naše škola zapojena do projektu Inkluze – společnou cestou, jehož cílem je zapojení integrovaných dětí do společných aktivit. Projekt v naší škole realizuje Speciálně pedagogické centrum Žďár nad Sázavou ve spolupráci s Centrem prevence Žďár nad Sázavou...

V rámci tohoto projektu proběhly na naší škole dva jednodenní adaptační kurzy a také prožitkový seminář s názvem Muzikoterapie.

První adaptační kurz probíhal přímo v budově naší základní školy. Se dvěma pracovníky Centra prevence se děti vydaly na dobrodružnou cestu hledání pokladu. Provázela je čarodějnice Tibérie a havran Emílio a společně s nimi děti vyráběly čarodějnické klobouky a hudební nástroje, vyzkoušely si,

jaké to je být slepý nebo hluchý.

Cesta za pokladem byla dlouhá a náročná, ale nakonec ho děti přece jenom našly a zjistily, že ten největší poklad pro ně je jejich přátelství.

Další aktivita v rámci tohoto projektu byl prožitkový seminář Muzikoterapie. S paní lektorkou a za zvuku bubnů djembe jsme si společně zatančili, zazpívali a poznali spoustu nových hudebních nástrojů. Dozvěděli jsme se o léčivé síle

hudby a závěrečný odpočinek za zvuku relaxační hudby byl příjemným zakončením seminářem.

Završením projektu byl další adaptační kurz, který tentokrát probíhal v rekreačním středisku Zásoka u Netína. Všechny děti dostaly krásná zelená trička a kšiltovky a společně s naší známou Tibérií a Emíliem jsme se tentokrát vydali do středověku.

Děti si vyrobily svůj rytířský erb a amulet, který je měl na cestě chránit. Při plnění úkolů musely opět dokázat, jak důležité je jejich přátelství a spolupráce, a na konci této cesty byly všechny děti pasovány na rytíře.

Nakonec jsme všichni bránou prošli zpět do současnosti a s krásnými zážitky jsme se vrátili domů. Projekt Inkluze letošním rokem končí. Myslím si, že všechny děti i učitelé si z něj odnáší spoustu pěkných zážitků.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 77 – červen 2014

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová, Pavlína Tománková, Iva Mrkvičková, Josef Novotný, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová, Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 77 vyšlo 23. června 2014 v nákladu 35 výtisků